

~~ΜΑΚΡΗΣ~~ 1460-~~ΜΑΡΤΥΡΕΣ~~

Βιβλίου Νο.
194
10395-365

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ

ΕΝ ΣΑΜΘΡΚΗ

ΒΑΛΗ ΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΡΤΥΡΩΝ

1836

τῷ μητροπολίτῳ Μαρωνίας, εἰς οὗ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν
ὑπήγειτο ὡς καὶ ἡ νῦτος ἐκμισθράμην. Τὸτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ
ἐν τῷ χειρογράφῳ συμφουμένου ἱεροσχεύου:

α' ἐν ἑκὶ τεσσαρακοσῶ ἰρίω δολαινοσίαις
ἄμα χιλίας¹⁾ τῆς σευτῆς Χριστοῦ δεσποτίας
ἐγράμην συνελθὼν τε αὐτῇ ἡ Ἀσολουθία,
προδροπῇ μὲν Τραϊνανουπόλεως Ἀνθίμου ἐπισκόπου,
πάνω δὲ καὶ πολλῇ σπουδῇ μοναχοῦ Ἰακώβου, 2)
ὑπὲρ ὧν ὑπεριώχεσθε οἱ λατῆρ, ἐκλυχόμενοι ».

Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ ἢ τοῦ ἐπισκόπου Τραϊνανουπόλεως Ἀνθίμου
ἔργον εἶναι κατὰ πάσαν πιθανότητα καὶ τὸ συνεκτινυόμενον τῶν μαρ-
τύρων ἐχόμενον, ἐν ᾧ εὐθέως ἐκτελεστέα καὶ τῆς συναθλιώσεως
αὐτῶν, ὅπερ προφανῶς ἐβραβεύθη ἐπὶ ἐπιμελητικῆς ἐν τῇ πρώτῃ τῆς
χειρογράφῳ ἀπὸ χειρογράμμου δὲ τῆς χειρὸς ἀνωτέρου. Ὁ ὁπι-
κὸς δὲ τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων ἐφορισμὸς ἐκ ἐκμισθράμην ὡς καὶ τῆς
γεννητικῆς τῶν καὶ ἐν Μαύρῃ πότι τῆς συναθλιώσεως τῶν, ὅτις ἐφα-
κολουθῆ τελοῦμενος ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον, καθιερωθῆναι αὐ-
ἀμφιβόλο ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μαρωνίας τῷ 1843, ὅποτε ^{καὶ ἡ} πρὸς
ὡς το ^{συνθεῖσα} Ἀσολουθία ^{ἐμὴν ἢ πρὸς} καὶ τῆς ^{ἐκτελεστέα} ἐκμισθράμην ^{αὐτῶν}
ἐκ τῆς ^{αὐτῶν} πρὸς τὴν τῶν μαρτύρων ^{αὐτῶν}
ἐκ ἐκμισθράμην ^{αὐτῶν} ἐκ τῆς ^{αὐτῶν} πρὸς τὴν τῶν μαρτύρων ^{αὐτῶν}
(ἐκτελεστέα ἐκ τῶν δολιχῶν τῆς Ἀσολουθίας κροταρίου; κ' Ἀγθῆ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) ἐν τῷ χειρογράφῳ: δολαινοσίαις ἄμα χιλίας.
2) Μητροπολίτης Μαρωνίας ἦτο ὡς ὁ Ἀνθίμος (1839-1845), πιθανῶς ὁ τῆς Τραϊ-
νανουπόλεως Γερμανοῦ ἐπίσκοπος, ἰθ. ἀδελ.

2) Ἰακώβος, πιθανόν ὁ κατὰ τὸ 1857 Τραϊνανουπόλεως,
ὅρα Σάρδεων "Θρακικά" τόμος Στ' σελ. 127. (Σ.Θ)

ως πάντες εὐβλύει πηγὰς ἰάσεων ὁ θεὸς οὐρανῶν, ὁ ἀνεργῶν
γεφυρῖνος αἰθέρων εἰς μνήμην τῶν ἀθλητῶν... ἢ ὡς ἐστὶς ὑμῶν
μὴν χρεωστικῶς τὸν αὐτοῦ λαμπερῶς δοξολογῆσαι».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προσομιῶν τοῦ ἡμετέρου τῶν μαρτύρων λέγεται
ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν πατηγυρίζεται σὺμμόνον ἐν Σαμοθράκῃ, ἀλ-
λα καὶ αἰτανλαχοῦ ὑπὸ τῶν ἐστέων φιλομαρτύρων χριστιανῶν.
Τούτο, ἀν μὴ εἶναι σχῆμα λόγου, πάντως προέρχεται ἐξ ἐδαφ-
μῆτος τοῦ ρήτορος πληρογορίας, ὅτι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ
ἔκκλησία, εἰς ἣν προσημαῖς ἐγένετο ἡ ἀρμονία τοῦ μεταπολι-
του μαρτυρίας εἰσήγησις, δὲν καθηγίασε καὶ μαρτυρῆσθαι
ἠλίπιζέτο, πιθανῶς ὅπως μὴ προσουροῦσιν εἰς δουλεύοντα εἰς τοὺς
πολιτικῶς δυνατοὺς. Ἄλλως θαὶ ἔπρωε καὶ μνημονώμεται ἐν τῷ
καθιερωμένῳ ὡς αἰς ἐπιστολῇ ἀποστόλου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων.

Κατὰ τὴν ἁκολουθίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ εἰσῆγησιν τοῦ
μαρτύριον καὶ οἱ μαρτυροὶ ἀπομνησθέντες, ὡς προεργήθη, Μαρούλ,
Παύλος, Περβίος (πρὸ τῆς ἐκείνου) Περβίος (ἐκ τῆς ἐκείνου) καὶ Μιχαήλ.
Τούτοι οἱ μὲν πρῶτοι τῶν ἀπομνησθέντων ἀγωνήματα καὶ θρίμμια
ἕως τῆς Σαμοθράκης», ὁ δὲ Μιχαήλ, ὁ καὶ προεβύθη καὶ πάντως
κατήγετο εἰς Κύπρον, ἀλλ' εἶναι εἰς Σαμοθράκην. Ἐκπαχίσις τῆς
ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἐπέδραμον εἰς τὴν Σαμοθρά-
κην σίγη Μωαμεθανῶν ἀπὸ Τενέδου, Ἀθύδου καὶ ἄλλων τόπων,
καὶ τοὺς μὲν ἀνδρας χριστιανούς ἐφόνευσαν πάντας σχεδόν λιπ-
χαίσιαντες καὶ περιοντίους τῶν, καὶ δὲ γυναῖκας καὶ καὶ αἰνήλι-
μα κίνα τῶν ἐξανδραποδίσαντες ἐπώλησαν εἰς τὴν Ἀνατολίαν, τὴν
ἐφώρτην καὶ τὴν Αἴγυπτον. Μεταξὺ τῶν ἐξανδραποδισθέντων ἦσαν

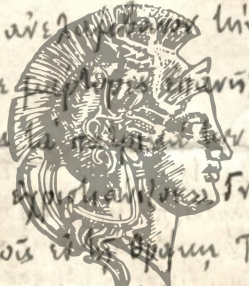
1) Κατὰ τὴν ἐξ. Μαρτυροὶ καὶ Περβίος καὶ Περβίος
κ. Σωφρονιον εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν

δέν ὑπάρχει θεσμός ἀνακηρύξεως τῶν ἁγίων. Τὰ
δέ μνησθῆναι ἐξεδίδοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρά
ἰδιωτῶν καὶ δέν ἀνέφερον ὄλους τοὺς ἁγίους
καὶ δὴ πολλοὺς ἐκ τῶν σπουδαιτέρων. (Σ. Θ)

καὶ οἱ πάλι μαρτυροῦντες, ὡς οἱ μὲν Ἰουδαῖοι παῖδες ὄντες ἐξισλα-
μίσθησαν βίαιως ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν Μωαμεθανῶν, ὃ δὲ Μιχαὴλ
ἐνὸς ἡμέρας ὡς ἐξήμωσαν ἐνοσίως α φοβουβίς τὸν θάνατον καὶ γίλυ-
μυχίσιος». Ὁ Μανουὴλ πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ τυχὸν γίλων-
θρώπου δεσπότου ἐξεκιδεύθη ἢ ἐροδιδουαλείῳ ἀρμένικῳ, ὡς
τε εὐμαθῶν τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν μαλινῶν. καὶ ἔρα τῷ Μω-
αμεθανισμῷ βιβλία.

Ἐνομήνης εἰρήνης μετὰ τὴν αἰτελωθέρωσιν καὶ τὴν ἀνεμρῆσιαν
τῆς Ἑλλάδος οἱ αἰχμαλωτισθέντες Ἕλληες ἐπανήρχοντο εἰς τὰς ἐ-
σθίας τῶν, οἱ μὲν αἰτελωθερούμενοι, ¹⁾ οἱ δὲ δρατελιώοντες ἀπὸ τῶν
κυρίων τῶν καὶ ἀνεμρῆσιαν τὴν πατρίαν δραουσίαν χριστιανοί.
Ἐπὶ καὶ οἱ πάλι ἐπανήλθον εἰς Σαμοθράκην καὶ
εἰς Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς ἐσθίας τῶν καὶ εἰς τὰς ἐσθίας τῶν καὶ εἰς τὰς ἐσθίας τῶν
χριστιανούς καὶ ἀρμένικους ἔγνωσθες τούτων παρὰ τοῖς συν-
οίσις τῶν καὶ τοῖς ἐσθίας τῶν Τούρκοις ὑπελήθισαν πολλὰς
ὑπὸ τῷ ἐπιτάτῃ Ἀγᾶ (πολίτικῷ διοικητῷ) καὶ τῷ Καδὶ (ἐρο-
δισμῶ) τῶν Μαύρης, ὅτι θὰ κατεδυναστοῦντο εἰς θάνατον, ἀρ μὴ
ἐπανήρχοντο εἰς τὸν Μωαμεθανισμῶν, ὃν αὐτοὶ ἀπεδέξαντο. ἀλλ'
ἐκείνοι ἐνώθησαν εἰς τὰς αἰτιήσεις καὶ κατόρθουν ἀπὸ πολλῶν χρη-
ματίων ἢ αἰτοφύγων ἐπιτάτῃ τῶν κινδύνων καὶ νὰ παραμύνησι
χριστιανοί. Μάλιστα οἱ ὁμόθρησκοί τῶν καὶ αὐτοὶ ὁ Τραϊανουπόλις
καθ' ὑπόδειξιν τῷ τῷ πατριάρχῳ τῷ ἀπὸ Ἑρριῶν Γρηγορίῳ, οὗ-
τινος ἐπιζητήθη ἢ ἐπιβουλεύσασιν, συνεβούλευον αὐτῷ ἢ ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς σωτηρίαν τῶν. ἐκείνοι ~~ἔρα~~ μὴ θέλοντες νὰ
καταλίπωσι τὴν νῆσον τῶν α αἰπεγαδίσιαν ὁμογενῶν, ἀρ ἴσως καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) Ἐπὶ μετὰ τὴν εἰρήνην αἰτελωθέρωσιν τῶν καὶ τὴν ἀναστάσιν αἰχμαλω-
τισθέντων

ἔθελον βιασθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀσθενῆ, νὰ μαρτυρήσωσι τὴν καλὴν
ὁμολογίαν καὶ ν' ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ ἐγένετο.

Ἐν 1836 διωρίσθη καδὴς τῆς Μάικρης ἄρως τοῦ καὶ ἀ-
πάνθρωπος καὶ εἰς αἴματι τοῦ Μωαμεθανισμοῦ (ηλωτῆς, ὁ Ἄλβα-
νός Ἀβδουραχμῶν ἐγένετο, ὅστις συνεινούντως καὶ τοῦ ἀντισυρροῦ
τοῦ γρένας ἀγῶ, ἔξελεί-μυτι καλουμένου, ἀπήγαγε τὸς μωρ-
ωρας βροτῆς ἐν παρῶ τοῦ παραζανίου (τῆς μεγάλης νησιέας)
ἀπὸ τῆς νήσου εἰς τὴν Μάικρην καὶ ἐφυλάτισε. Μετὰ εἴταντι-
χημένους δὲ ἀνταρτίους, καθ' ἃς ὁμολόγησαν πάντες εἶναι
Χριστιανοὶ καὶ προτέρως τὸν θάνατον τῆς ἐρημοσίας ὕπε-
βλήθησαν εἰς γριουὰ βασαντήρια ἐν τῇ ἐρημίᾳ ~~ἐπὶ ἡμέρας~~
καὶ ~~ἐπὶ~~ ἡμέρας, ἀγαμέμνονα Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ἰτα-
λίας τῆς ἐρημίας ἀποφάσει τῆς ἀποφάσεως καὶ ἰταρίας, μολύμω
δὲ γραμματικῶς τῷ ἐπιτομῆ τῆς ἀποφάσεως, εἰς ὃν ἐβλήθησαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐγγράφως τὰ τῆς ἀνταρτίου καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Ἐλθούσης μετὰ εἴκοσι ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως καὶ νὰ δε-
ναλωθῶσι μετ' ἄλλοι πικροτάτου θανάτου ἢ ὄβριτοι καὶ με-
λεχρονοὶ τῆς θρησκείας τῶν τῶν ἐπιούσαν ἐβλήθησαν εἰ-
τῆς ἐρημίας καὶ ἐθανατώθησαν. Καὶ ὁ μὲν Μιχαὴλ ἐσθόρμη-
καὶ ἐβλήθη ἐν τῇ ἰσλαμικῆς τῆς κρημοσίας ὑπὸ τῶν δυνάμεων,
ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ ὡρεσβύτης Γεώργιος ἀπηγχονίσθησαν, ὁ δὲ
Μανουὴλ ὁ ἐλεῖνος παρρησία τὴν πλάτην τῶ Μωαμεθανῶν
καὶ ὁ νεώτερος Γεώργιος ἔλαχον τῶ γριουαλῶν θανάτων μεγάλων
τῶ ἀφ' ὧν ἐπὶ αἰχμῶν ἰσκηνησίας ἐπὶ σανίδων. Μετὰ τὸν
μωρτωρῶν θάνατον τῶ ὑπὲρ τῆς τῶ Χριστοῦ πίστεως καὶ οἱ Χρι-

οθανοί λεβόντες τὴν ἀδύαν ἔλαβον τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων
καὶ ἐνελαγίασαν αὐτὰ ἐν ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἴδιον μέρει».

Περὶ τοῦ μαρτύριον τῶν νεοφανῶν ἰσθίων πρὸς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἡμῶν μαρτύρων ἐπιδείξω ἐνδιαφέρον ὁ μιστροπολίτης Ἀμερικῆς κύριος
Ἀθηνάγορας αἰτησόμενος πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀλεξανδρουπόλεως
κυρίου Ἰωαννῆ καὶ ἐπροφορικῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀχ.
Ξαρισθράμην. Ἀποτυχῶς ὅμως ἢ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως μιστροπολίτι ἀδ-
δὲν ὁμιλεῖον κατέχουσα περὶ τῶν μαρτύριον καὶ τῆς γεραρυμῆς μὲν
μὲν αὐτῶν ἢ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν τῆς κληρικῆς Μάρις δὲν
ἠδυνήθη ^{ἐν τῷ παντικῶν μὲν} τὴν αἰτίαν αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ ἐπιλαϊκῶς τῶν
διὰ τὸ ὄνομα τῆς τῆς Ἀπολυθίας καὶ τῶν συναφαρίων αὐτῶν νεμίζομεν
ὅτι δὲν εἶναι ἀσώτως ἀπὸ τῆς ἰσθμίου καὶ ἔθνους ἀπόφυγε
ἢ καὶ τῆς αἰτίας τῶν θρησκευτικῶν μαρτύρων αὐτῶν ὑπὸ τῆς μεγά-
της τῆς Χριστοῦ ἐπιμνηστικῆς ἀφ᾽ ἧς τῶν ἀρρέτων ἀειπτότων
ἠδὲ τῶν πολιτικῶν φύσει τῶν ἰσθμίων. Διὸς οὕτως οἱ μάρτυρες κα-
τὰ τὸ ἐν αὐτῶν ἱστορίων εἶναι: ἡ μὲν καὶ χυμῆς τῆς Ξαρισθρά-
μης, τῶν στήματῶν τῆς κύριος Μάρις, μαρτύροιοι καλλι-
νοι ὄφρην ἱερῶν κατωπόσαντες», καὶ δὲ τὸ ἐγνώμεν τῶν
ἐν προεβλεβῆ διασπορῶν καὶ ἰατροῖ παθῶν ἀμύστοι καὶ ἐν κινδύ-
νοις εἰσιμῶν βουθῶν καὶ ἀνελήσθηρες».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ γλῶσσα τῆς μὲν Ἀπολυθίας εἶναι ἢ εἰθιμῆς εὐμελισιαστικῆς,
ἢς ὁ συνθέτης φαίνεται κατὰ τὸ μῆλλον ἢ ἢλλον διηϊός χυριστός ἐν
τῆς τῆς περὶ τὰ εὐμελισιαστικὰ βιβλία πολλῶν ἱερῶν τῶν καὶ
τῆς μυστικῶς μετακτικῶν ἀλλῶν ἀπολυθιῶν, ἀδ ἔχε βεβαί-
ως πρὸ ὀφθαλμῶν, τῶν δὲ ἐγνωμαστικῶν λόγων ἢ τῶν γραφομῶν ἀσθῆ
(ἀπὸ ἀλλογενῶν) τῶν λογῶν καὶ διδασκαλῶν τῶν γίνοντες, οὐχὶ ὅμως

Α.

Απολογία

των εν τις ξαμοθράμης νήσου ιέντε νεοφανών
μαρτύρων Μανουήλ, Γεωργίου, Μιχαήλ, Θεόδωρου και
Γεωργίου, εν Μάικρη υποπόλει της θράμης αθλη-
σαντων εν έτει αωλς,

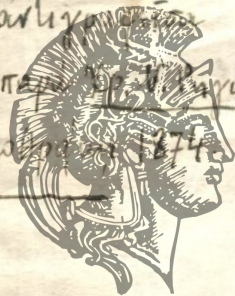
συνταχθείσα

παρα του εν μοναχίς Λαυδίου Αγιορείτου (1531)
δια προτροπής του κ. Ανθίου επισκόπου Τραϊανουπόλεως, η

νυν δι' αλίκα

εν τω πρωτογράφου παρ' Αρ. Νικηταίου Περιοτον (υψίου)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ξαμοθράμης ΑΘΗΝΩΝ

57 36-θραμης

ΜΑΝΟΥΗΛ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κυριακή ἑορταστικὴ.

~~Ἐπιτομή τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας
τῆς πόλεως, καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως~~

Ἀποτίθητε ὁμολογίαν τῶν ἁγίων ὡς ἐστὶν νεοφάντων
καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἡμῶν καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις
καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις

Ὁ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς πόλεως, ἡ πόλις
καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ πόλις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπιτομή τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας

Ἀποτίθητε ὁμολογίαν τῶν ἁγίων ὡς ἐστὶν νεοφάντων
καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἡμῶν καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις
καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις
καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις

Τοῖς ἁγίοις τοῦ Κυρίου. Ἐπιτομή τῆς ἱστορίας
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας

1) ἡ πόλις 2) ἐπιτομή τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας

Θεὸν εἰς τὸ πρῶτον λαυρωδάντα δοξάζουσα, ἐπέμνω-
τε, σοφοὶ ἀδελφοὶ κυρίου· μετὰ τὴν ἐσομένην
μέχριαιματον, ἐνδύθη, ἀποκαθάρσει τὴν αἰωνί-
τουσαν δόξαν, ἵνα ἐκείνους ἰσοφύηται τὴν ἐν
κόσμῳ λαυρῶνται τὴν μετῆρται Ἰησοῦν.

Εἰς τὴν β'. στίχῳ; Θεοῦ ἰδέσθω.

Λυμαῖοι, οἱ αὐτῶν, καὶ ὡς ἀναμω γιν
ναῖοφρονῶν, τὰ ἀποφύον ἀποφύονα, ἰνεματε.
ὁδὸν τὸ νῆμα στεγάνου ἐπιματε, ἄνερα χροῖου,
ἀδελφοὶ ἀνταρῶνται, ἵνα ἐκείνους ἀδου
ἐκτενῶν, ἀοιδίματ' ἰσοφύηται ἡμῶν τὸ μέγε-
θος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΑΤΑΓΑΜΝΟΥΝ

Καταγαμνοῦν, ἵνα τὴν ἀγγελίαν ἀραταῖ
μαδουρῶνται τὴν ἰσοφύηται, μαρτυροῦν χρο-
ίου, ἡ δὲ ἐδείξατε ἐν ταῖς βασινοῖς γεννω-
φρονῶν· ὁδὸν καὶ στεγάνου ἀναματε, ἀμα-
ρανῶν, ἐνδύθη καὶ ἐστὶν ἡμῶν καὶ ἀγαθῶν
ἡμῶν χαίροντες, ἵνα ἰσοφύηται χροῖον τὸ μέγε-
θος ἐν ἡμῶν ἐν αἰωνῶν.

Καὶ τὸ εἶρη. Εἰ ἀγγέλιον τὸ ἰσοφύηται.

Δόξα τῶν ἀδελφῶν καὶ ἰσοφύηται. Ταῖς τὸ θεο-
λόγου.

Ἰδέσθω. Ἡ δὲ β'.

Μαρτυροῦν καὶ ἰσοφύηται ἀδελ-
φοὶ, καὶ ἀγαθῶν ἀποφύονται τὴν δεινότητι.

1) Κατά τήν ἀκροστοιχίδα τῶν ἑξαμετρῶν ἰμνῶν σου
προφρόνως Ἰάκωβος (σελ. 12) μετά τό "Ἡράσθη..."
καί πρό τοῦ "Ἔρος..." ἔδει νά ὑπάρχη τροπάριον ἀρχί-
ζον ἀπό Σ. Ὁμοίως μετά τό "Πλάτννον..." παρελήφθη
σαν τά ἀρχίζοντα ἀπό ΡΘ καί προσετέθησαν τέσσαρα
ἄλλα. Ὁμοίως εἰς σελ. 17 προσετέθη τό "οὐ θλίψης
ἡμᾶς" (Σ.Θ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡρά οὐραν, χροιά, τοῦ σοῦ καὶ τοῦ οἴου οἱ ἄγιοι καὶ
δρόμοι ἀνεωδύρωται ἐν ὄντι μαρτυροῦν σοὶ ὡς οὐ
ἦσαν οὐδὲν.

Θεολόγιον.

Ὅρα σε ἡ δαυὶ καὶ καλάνισον, ἄχραντο,
καὶ οἶον ἀνεωδύρωται ἐν ὄντι μαρτυροῦν σοὶ ὡς οὐ
ἦσαν οὐδὲν.

Καταβαῖα. Ἐδρίσωμεν ὄραον.

ὡς ἡ δαυὶ σοὶ μετὰ φωνῆς.

Ὑψώσῃ ἐν τὰς μέδουρας Ἰσραὴλ οἱ ἄγιοι, Ἰσραὴλ
σταθροὶ ¹⁾ γολεθδέντων ²⁾ ἐν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνδρῶν
τὰς ἐν αὐταῖς τοῦ ὄραον ἀνεωδύρωται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ,
καὶ Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ,
καὶ Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ.

1) ὡς ἡ δαυὶ ἀνεωδύρωται Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ, καὶ ἐν
τῷ Ἰσραὴλ τὸν δρόμον μαρτυροῦν γενναίως ἦν -
οὐτε, Ἰσραὴλ, Ἰσραὴλ. Θεολόγιον καὶ Γολεθδέντων.

2) Ὑψώσῃ ἐν τὰς μέδουρας Ἰσραὴλ οἱ ἄγιοι, Ἰσραὴλ,
σταθροὶ ὡς ἡ δαυὶ ἀνεωδύρωται ἐν ὄντι μαρτυροῦν σοὶ ὡς οὐ
ἦσαν οὐδὲν καὶ ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ κυρίῳ.

Θεολόγιον.

3) φέρουσι ⁴⁾ ἐν ἀνεωδύρωται τὸ δόξιν τοῦ κυρίου χροιά -
δραῖον ὡς ἡ δαυὶ ἀνεωδύρωται ἐν ὄντι μαρτυροῦν σοὶ ὡς οὐ
ἦσαν οὐδὲν καὶ ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ κυρίῳ.

Καταβαῖα. Κατῆρθη. Καταβαῖα.

Ἡρα δαυὶ ὡς ἡ δαυὶ ἀνεωδύρωται ἐν ὄντι μαρτυροῦν σοὶ ὡς οὐ
ἦσαν οὐδὲν.

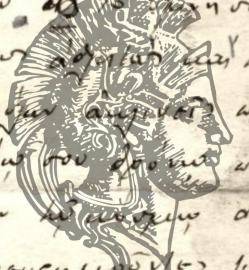
1) σταθροὶ 2) καλάνισον 3) Ἰσραὴλ 4) φέρουσι

4 ἄνθρωπος τοῦ χροῦ χαρμῶν ἀνοση-
 σμεν ὡστὺν αἱ χορταί, ἔτι αὐτοὶ εὐκροσαν
 λαμπρὰ καὶ ἁγνὴ χροῦ τοῦ θεοῦ ἵππιν ἠμολαίης
 βαρβαροῦ, Μανουῆ, θεόλυπος, Μιχαήλ, οὐκ εἰς τοῖς
 Γεωργίαι, οὐκ χροῦ πτωχῶ ἀνοσημένους ἵππιν
 μεν ἐν ἁγίαις.

ὁ οἶκος.

Φώλιον μου καὶ ἁγία, χροῦ μου τοῦ γὰρ
 δέου ὡστὺν σου εὐσημεῖσαι ὡστὺν τοῦ κεντα-
 ρίδμου μαρτύρας, καὶ δίδου μοι γόρον ἐν ἀνοίξει
 τοῦ νόμου μου ἕξ ἁγίαις ἀδελφῶν εὐκροσαν,
 ὡς ἀνοσημένους ἀδελφῶν καὶ τῶν κενταρῶν μαρτύρας
 καὶ τῶν κενταρῶν ἀνοσημένους ἀδελφῶν οὐκ εἰς
 γοῦ αἱ τῶν δέου σου ἀνοσημένους ἀδελφῶν οὐκ εἰς
 ἰσοκρίαν ἵππιν ἀνοσημένους ἀδελφῶν, οὐκ
 χροῦ πτωχῶ ἀνοσημένους ἵππιν μεν ἐν ἁγίαις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἔτι αὐτῶν μεν εἰ. ἁγία καὶ ἁγία ἐν δέου
 κενταρῶν καὶ ἐν Μαύρῃ καὶ ὄρα καὶ μαρ-
 τυρῶν.

ἔτιος.

Χροῦ τοῦ κενταρῶν κενταρῶν μαρτύρων.
 ἁγία, γοῦ καὶ τῶν ἁγίαις.
 ἁγία, γοῦ καὶ τῶν ἁγίαις οὐκ εἰς τοῖς ἁγίαις.
 ἁγία, καὶ ἁγία ἀνοσημένους ἀδελφῶν ἁγίαις.

ἁγία (1) ἁγία (2) ἁγία (3) ἁγία (4)
 τοῦ δέου εὐκροσαν, μαρτύρας, εὐκροσαν,
 οὐκ εἰς τοῖς ἁγίαις ἁγίαις τῶν ἁγίαις ἁγίαις

1) ἁγία (3)

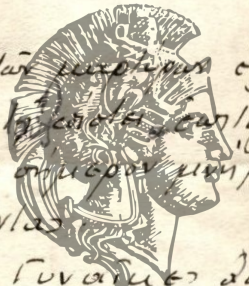
τῶν στασιμαίων τοῖς ὡδοῖς τριῶν ἡμῶν .
Θεολογίαν .

Φθέρματι διακορῶ ἡώσῃ διαλόρω τοῖς ἰσ-
νώσ ἐκέρυξαν ὄντως Θεολόγῳ σε ἐν τῷ
σταδίῳ, ἀποδοῖς ἀχραντο, μέρλυες οἱ ἀν-
ταρῖδοι καὶ τῷ ἀντιχριστοῦ τῶν ἀνόμων
ἐγῶν ἐδημιουργῶν καὶ δεσφῖνος τῶν νῦν
ἐδέξαντο .

Καταβάσι. Φωλίου, γωλίου.
Ἐξαποστειλῆριον. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀσφῖς .

Ἡ σαρκὴς τῶν μαρτύρων ἐξήγαγε νὰ ἐορῆ
ἐπιμαχοῦσα τῶν ἀσφῖς ἐπιμαχοῦσα τῷ αὐ-
τῶν μαρτύρων σπῖρας μνημῆν καὶ τῶν χρο-
στὸν ἀνομοῦντας .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐλερου. Γυναίκες ἀνομοῦντας .

Τῶν διακορῶν καὶ Μαύρις
ἐμαχῶσῃμα ἐδείχθη, ἀποδοῖς, ὡς ἀρι-
στεύσαντες ἅμα σταυρῷ περιφραλλόμενοι, ἀλλὰ
νῦν μαρτυροῦντες τῷ θρόνῳ τοῦ παντανακτοῦ
σὺν τοῖς χροῖς τῶν μαρτύρων περιφρουρήσατε
πάντας .

Εἰς τοὺς αἶνους . Καὶ ἡ ἐορῆ .

Πᾶσα ἀνομή-ἐστῶμεν .

Ἐλερος δὲ καὶ φέρωμεν ἀποδοῖς .

Ἐλερος δὲ .

ὡς τοῦ μαρτύρου διαίματος .

Ἡμερον, ἀσσοί, λεβέσωμεν τῶν ἀδελφῶν,
Χριστοῦ εὐρητὴν τὴν σεβάσμιον, ἐν ᾧδατῶν καὶ
ἀσσιασιν ἀνομινοῦντες, τὸν Ἄβριον, τὸν ἐν τῷ κούρω
τοῦτο δοξάσαντα καὶ ᾧ φωνοῦσιν ἰαμωτῶν
δείξαντα φέρων νοοῦμενον ἐδσεθείαν ἰαμ-
ωνίας καὶ σαμωτῶν δαμῶν ἐμωτῶν
ταῖς αὐτῶν κἀντοῖς.

Κλέος δαμοδράμης, ᾧφθιτε, Μάριον, ὠ-
φοί, κατῶν, ὀρθοδόξαν ἐδωρῶν, ἐμωτῶν
στηρῶν, Μανουῆ καὶ Γεωργίου, τῶν Θεοδώρων
καὶ Μιχαῆλ τῶν στερωτῶν, ᾧ φέρων τὴν ἰμῶν
σαμῶν χροσῶν τῶν Χριστῶν γεραιῶντες,
τὸν ἰμῶν ἀσσιασιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ταῖς τῶν ἀσσιασιν προσχῶσται, τὴν ἐμ-
ωτῶν Χριστοῦ, ᾧφθιτε, ἰμῶν, καὶ ἐνα-
σεθεῖσατε ἀσεθείαν τὴν μακρινὴν καὶ τοῦ βερ-
βῶντος σαφῶς ἰσχυρῶν τῆ ἀπλήτῶ, σαφῶς, ἐν-
σταῖσαι ἰμῶν, καὶ πρὸς τὸν μακρινὸν χροσῶ-
νιμῶς εἰσηθῶτε χαιρῶντες, μακρινῶς ἐνδοξοί.

Μέρος ἐῖμῶν ἐμῶν, τὰ ἰμῶν δὲ
δαμῶν σου τὰ δῆα καὶ ἐνδοξοί, ᾧ φέρων
ἐνδοξοῖς τοῦ ἰμῶν σου μακρινῶν, τὴν δυνα-
σταῖαν τοῦ ἀσσιασινῶν μακρινῶν ἐν τῆ ἰμῶν
σου, ᾧ φέρων δυνάμῶν, δι' ἡν, Χριστῶ, κἀντα
περιφροῦρησον, τὸν ἀσσιασινῶν σου.

δοξοί. ἰμῶν ᾧ φέρων

τὴν ἀσσιασινῶν μακρινῶν τῶν ἰμῶν ἀσσιασινῶν
ᾧ φέρων

ὡς ἀγαπᾶτε ἀντιμενομένους, ἐν ταπεινοῖς καρδί-
 ραι χριστῶν τοῦ θεοῦ ἡμεῶν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν ἰσχύ-
 ρα καὶ ἀποδόξῃ καὶ νικητικῇ καὶ ἐξουσίᾳ
 ἀνοδείξασθε καὶ θαυμασίων χάριτος μεγαλύνου-
 σα ὑμᾶς ἐν ἰσχυρίων ὡδῶν συνεξουσία χερσῶν
 καὶ ἐν ἰσχύϊ τοῦ θεοῦ ἡμῶν δοθεῖσαν χάριν καὶ
 ἐν ὡδῇ θεῶν χαιρέτε, ὁρατικῶς ἀγγέλλοι
 τοῦ θαυμάσιου τῶν δυνάμεων, οἱ τὰς δεξιὰς
 καὶ ἐξουσίαν τοῦ σκότους ἢ ὡς ἰσχύϊ προσανα-
 μένοι καὶ χριστῶν τοῦ ἁποστόλου ἐν τοῖς υἱ-
 κείοις μέτροις ἐξουσιῶν, ὡς ὅτι ἀποδοξίαν
 ποιήσατε ὑμᾶς ἐν ἰσχυρίων νησὶ τοῦ
 σώματος αἰσθητικῶν ἐξουσιῶν θαυμάσιων, ἡ-
 μῶν καὶ ἰσχυρίων καὶ ἀποδοξίαν ἀποδοξί-
 στω καὶ τοῖς ἐξουσιῶν ἐξουσιῶν ἡμῶν
 διαρηθῆτε εἰρήνην καὶ μέγα εἶπον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόστολος

Ἐξ τῆς ἰσχυρίων ἰσχυρίων, καὶ ἐν
 τοῦ κέντρου ὡς ἡμῶν.

Παύλου καὶ εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου Πωρ-
 γίου.

Μεγαλύνειν. εἰς ἄνθρωπον.

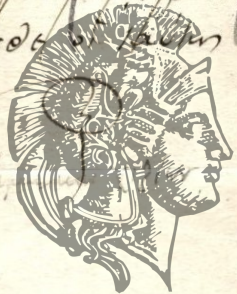
Ἐπιδοξίαν ἰσχυρίων ἰσχυρίων καὶ τῆς χεί-
 ρας Μάριου μέγα ἰσχυρίων καὶ ἰσχυρίων
 καὶ τῶν ἀποδοξίων ἰσχυρίων καὶ ὡς
 ὡς τοῦ ὡς ἐν ταπεινοῖς ἀντιμενομένους.

1) ἀδελφῶν

Ἐσθλῶν ἀσάντων Χριστός
ἀρχὴ
καὶ
τέλος.

~~Ἐν ἐπιτελευτασίᾳ πολλῶν ἀσάντων
Ἄμα χηρῶν τῶν δευτέρων χριστῶν διαγονίαν
ἔγραψα, συλλεθῆτε αὐτῇ ἀσχυροδία,
προσώπῳ μὲν τριαντασώκων ἀνδρῶν ἐπισημοῦ,
τοῦ δὲ μὲν ἡγετῆρος μοναχοῦ λαμβάνου
ὑμῶν ὑποεὐχουδῶν ἡγετῆρ ἐντυχόντες.~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

~~Ἰστορία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς~~

Β.

Λόγος διηγηματικὸς καὶ ἐπιγραμματικὸς ἐν τοῖς αἵμασι τοῦ
νεομετέωρου τοῦ ἐξ ἀποβράμης.

~~Λόγος διηγηματικὸς
καὶ ἐπιγραμματικὸς
ἐν τοῖς αἵμασι
τοῦ νεομετέωρου
τοῦ ἐξ ἀπο-
βράμης~~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἡ ἀγῆ καὶ ἡ ἀποβράμης ἔχον δια τὸ ὄνομα
μου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο ὄνομα μετ' αὐτῆς.

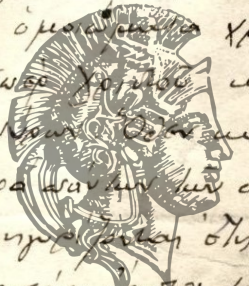
Μαρτυροῦμαι πάντως ὅτι μετὰ τὴν ἀρχαίαν
Χοιδιακὴν ἀποβράμην ἢ ἔσθλα τοῦ Χοιδοῦ
ἐπιγραμμοῦ. Μαρτυρῶ μὴ μὴ ἀγῆ, ἀλλ' ἴσως,
ὁ Χοιδιακὸς τοῦ Κυρίου μας, χαίρων γὰρ
καὶ ἐπιγραμμοῦ τοῦ μόνου ἐν τῇ ἀποβράμει
τοῦ ἐξ ἀποβράμης, ἐν τῇ ὄνομα ἐξ ἀποβράμης
ὡς ῥῶδα τερνά καὶ ἀμύραντα οἱ καλλινοὶ
οἱτοὶ πάντες νεομετέωροι, ἀγῆ καὶ
ἡ ἀποβράμης οἱ οὐδὲν ἄλλο μάρτυρες, ἀποβράμης
καὶ ἀποβράμης ἀποβράμης καὶ ἀποβράμης ἀ-
ποβράμης καὶ ἐν ἀποβράμης ἀποβράμης ἀποβράμης

ἑμοῦ καὶ τῶν ἄλλων κρῶσεων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιδέξτε τὴν ἰσχυροτάτην κρῶσιν τοῦ μαρ-
τυρίου τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν, ἀσχημῶν λιμῶν καὶ
μεγαλειότητων καὶ ὁ κρῶσις τῆς ἡσυχίας ἵστα
καθὶ αὐτῶν τῶν μαρτύρων: Ἔστι καὶ ἔστι κρῶσις
ἐν ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐν σιγήσει αἰώνιον, ὁ-
μοίωτον δὲ τῆν κατὰ τὴν διαθήκην νόμον καὶ τοῦ
κόσμου τούτου γυνοῦσαν, διὰ τὴν ἰσχυρὴν
Χριστοῦ κρῶσιν καὶ θανάτου αὐτοῦ ἐδύναται.

Καὶ ὁ Φίλων ὁ Καρωάδος γράφει, ὅτι ὁ
μίσθαι καὶ ὁμοίωτον κρῶσις εἶναι ταχυ-
κρῶσις καὶ ἰσχυρὴ κρῶσις μαρτυρίας τῶν
ἁγίων μαρτύρων. Ὁμοίωτον καὶ ἰσχυρὴ κρῶσις
νοῦνται κρῶσις ἀναμνήσεως τῶν ἁγίων, ἡμῶν ὁμοίωτον
καὶ ἀναμνήσεως ὁμοίωτον ἀναμνήσεως
λαμπρῶν, ὡς αἱ οἱ ἁγιοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ ὡς
καὶ σήμερον ἐορτάζονται λαμπρῶν οἱ ἀνα-
μνήσεως οἱ οἱ ἁγιοὶ μαρτύρων, ὅσοι ἐδύναται
καὶ ἐδύναται τὴν κατὰ τὴν λαμπρῶν καὶ
τὴν κρῶσιν ἁγίων καὶ ἀναμνήσεως, ὡς
δὲ δι' αὐτῶν ἀναμνήσεως ἐπίσημον καὶ ὁ-
μοίωτον γυνοῦσαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) ἡ κρῶσις ἰσχυρὴ καὶ ἰσχυρὴ ἐπίσημος - ὁμοίωτον - ὁμοίωτον =
2) ἡ κρῶσις ἰσχυρὴ
3) ἡ κρῶσις ἰσχυρὴ
ὁμοίωτον καὶ ὁμοίωτον
τῶν κρῶσεων.

καὶ τὰς κατὰ τὸν αἰῶνα ἐν τούτοις, τὸν εὐδαίμονα
 καὶ ὁ [μὲν] Μανουὴ καὶ τὸν εὐδαίμονα ἐδούλη
 εἰς ἀρχαίον Ἰσραηλῶν καὶ ἐμαθε τὴν Ἀραβί-
 κὴν διαίτησιν καὶ γράμματα καὶ ἐρμηνεύει
 εἰς τὰ βιβλία τῶν Ἰσραηλῶν ἁγία.

Ἄγ' οὐ δὲ εἶπεν εἰρήνη καὶ ἡ ἔσας ἡ-
 γαυροσύνη καὶ οἱ αἰχμαλωτῶντες Χοιθι-
 νοὶ ἄλλοι μὲν ἠγευόσαντο, ἄλλοι δὲ γαυροῦντες
 κρυφίως ἀπὸ τοῦ ἀσθεῖος ἠέχοντο εἰς τοὺς λό-
 γους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐχρόνον καὶ ἠνώ-
 νουτο τοῖς Χριστιανῶν. Τότε καὶ οὗτοι οἱ ἀνέτε-
 θεὸς ὄρασαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἑώρασαν
 ὄντας τὰ νεφέλαι καὶ ἀπὸ τῶν νεφελῶν με-
 τὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐχρόνον ἀντιθεῖν ἐπὶ τῶν
 καὶ ἐκρίναντο εἰς τὸν τούτου τὸν ἐμαθεῖ-
 σον Σεποδράμην καὶ αὐτοὶ ἐδύσαντο εἰς τὸν
 αἴθρον τούτου τοῦ θρόνου.

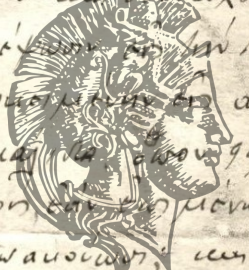
(Τότε ὁ πατὴρ καὶ τοῦ ἁγίου καὶ καθ' ἑαυ-
 θείαν αὐτοῖς καὶ γὰρ ὄντες ἀρετὰ χηρῶν
 ἀπέμνησαν αὐτοῖς ἐγευόσαντο. Καὶ ἦν μὲν τὴν
 ἐναγαλὴν τῶν ἡγεμόνων τὰ ἀδελφῶν καὶ με-
 τὰ τῶν ἡγεμόνων ἐκρίναντο, οἱ δὲ Χοι-
 θιανοὶ ἐμαθεῖσαν τὸ πνεῦμα καὶ ἐκρίναντο αὐ-
 τοῖς ἡγεμόνοις εἰς τὴν ἐγευόσαν ἐγείνα,
 μέσως καὶ ἀνδραειδῶν τῶν ἡγεμόνων, [εἰς]
 ὡς ἠγευόσαν ἀπὸ τοῦ ἀσθεῖος ἄλλ' οἱ ἐγο-
 γρημένοι οὗτοι δὲ ἠδύσαντο ἡγεμόνοις ἡγεμόνων

1) ἡγεμόνοις οἱ ἐμαθεῖσαν τὸ πνεῦμα τῶν ἡγεμόνων, ἡγεμόνοις οὗτοι
 (προβλεπόμενοι ἀπὸ τοῦ πατρὸς) καὶ ὁ πατὴρ (ἐγευόσαν).

προς μη ἡμετέρας αἰσος ἡ τοῦ Μωαμέτθ δρομολία,
 ὅστις ἔχων καὶ τὴν ἀρχιερασίαν ἡδὲ βασιλευσίνην
 ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ἀπέβουλεν εἰς τὴν δίκην
 νὰ συνάξῃ τὰ διακονήματα τούτου καὶ ἀπὸ τῆς
 κλήσης, πρὸς τὸν ὁμοῦτον ἐκπερὶσθῆναι παρὰ τῶν
 ἀρεσθῶν οἱ Μαρτύροι, τοῖς ὁμοῖοις μαγείαις, πρὸς τὸν
 ἕρποντα νὰ ἴσῃ συμβουλίῃ μετ' ἡμετέρας ἀρχιερασίας
 ἡ δόξιος, ὅτι, δὲν ἦτον εἰς αὐτὸς κρῖνον νὰ ἀγγή-
 σουν τὴν βασιλευσίνην δρομολίαν τῶν Ἰσλαμῶν, ὅ-
 πως κρῖται ἀναλαχθῆναι καὶ βασιλεύει, τῆς ὁ-
 μοῖαν ἐνδέχθησαν καὶ ἐνδέχθησαν καὶ αὐτοί,
 καὶ νὰ ἐκπερὶσθῆναι τῶν τῶν Χριστιανῶν
 δρομολίαν, ὡς ἡμετέρας εἰς αὐτὸς αὐτὸν καὶ
 ἡμετέρας καὶ μαγείας ἀποστέλλειν εἰς τὴν ἀνα-
 γαμίαν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν κλήσιν εἰς τὸ πνεῦμα
 τῶν, καὶ δὲν ἴσῃ αὐτῶν, καὶ μαγείας ὁμοῖαν
 αὐτὸν νὰ τὸ σπασθῆναι δὲν δύναται (ὡς ἔργον), ὅ-
 κινδυνεύει ἀπὸ τῶν ἀποστέλλειν, ὅπως τὸν ἐκπερὶσθῆναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς ταῦτα οἱ μαρτύροι ἀποστέλλειν ἀναπερὶσθῆ-
 σαν, ὅτις ἡμετέρας Χριστιανοὶ ἀπέβουλεν ἀπὸ τῶν κατέ-
 ραγματῶν καὶ μετὰ τὸ νὰ ἡχηματωθῆναι ἀντιμετώπι-
 σασθῆναι, καὶ ἐκπερὶσθῆναι οἱ ἰσλαμῶν μαγείας. Τὸν
 ὅμοιο, ὅπως ἐκπερὶσθῆναι τὸ σπασθῆναι, ἐκπερὶσθῆ-
 μεν κατὰ τὴν ἐκπερὶσθῆναι τῶν κατέρραματῶν, τῆς
 ὁμοῖαν ἀποστέλλειν δὲν ἀποστέλλειν, ἀπὸ τῶν ἰσλαμῶν
 νὰ ἀποστέλλειν ὅμοιο μαγείας δὲν αὐτῶν. ὅτις μαρτύροι
 κατὰ τὴν ἐκπερὶσθῆναι τῶν μαρτύρων, καὶ ἡμετέρας

1) διακονήματα· ῥῆμα ἀπερῶ (ἀπερῶ-περῶ). 2) τὸ ὅτι οὐκ ἔστι δρομολία
 3) δὲν, βασιλευσίνην

ὅσους ἤδου ἕνας ἑσθέρων ἐκείνου Κραννοῦ¹⁾ μανιαῖος,
 τυνομώσα με' αὐτοῦ ὁ ἑσθέρων ἑσθέρων καὶ ἑσθέρων
 τοῦ ἐσθέρων ὡς ἑσθέρων ἑσθέρων αὐτοῦ τῆν
 ἑσθέρων με' ἑσθέρων καὶ αὐτοῦ ὅσους ἤδου
 ἑσθέρων τῆν ἑσθέρων τοῦ ἑσθέρων εἰς
 ἑσθέρων ἑσθέρων καὶ τοῦ ἑσθέρων τῆν ἑσθέρων
 εἰς τὸ ἑσθέρων ζῆλον. Ἄλλον δὲ τότε ἑσθέρων τῆν
 ἑσθέρων ἑσθέρων τῶν ἑσθέρων ἑσθέρων καὶ αὐ-
 τῶν ἑσθέρων. Διὸ καὶ τῆν ἑσθέρων εἰς τῆν ἑσθέρων
 ἑσθέρων καὶ ἑσθέρων. Τὸ δὲ ἑσθέρων ἑσθέρων
 εἰς ἑσθέρων κατὰ τὸ ἑσθέρων ἑσθέρων ὁ ἑσθέρων
 καὶ τὸ ἑσθέρων ἑσθέρων εἰς ἑσθέρων καὶ
 ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ὅσους ἤδου ἑσθέρων ἑσθέρων
 ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- Πέστε μοι, ποῖ εἶτε;
 οἱ δὲ μαρτυροῦντες ἀπεκρίθησαν με' ἑσθέρων-
 ὡν ἑσθέρων:

- Ἐμεῖς, αὐθέντα, εἴμεθα χριστιανοὶ αὐτοῦ
 ἑσθέρων καὶ γεννημένοι καὶ ἀνατεθραμμέ-
 νοι εἰς τῆν ἑσθέρων ἑσθέρων καὶ εἰς ἑσθέρων
 ἑσθέρων κατὰ τὸ ἑσθέρων καὶ ἑσθέρων ἑσθέρων
 ἑσθέρων ἑσθέρων ὅτι ἑσθέρων ἑσθέρων τοῦ ἑσθέρων
 ἑσθέρων καὶ ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων
 ἑσθέρων καὶ αὐθέντα ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων
 ὅτι αὐθέντα καὶ ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων εἰς
 ἑσθέρων νόμιμον καὶ ἑσθέρων ἑσθέρων τῆν ἑσθέρων
 ἑσθέρων τὸ ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων ἑσθέρων

1) Κραννος = ἄγας (πολιτικός δραστήριος) 2) ἐπαρρησιάζεσθαι 3) ὄντες

Ἐπειτα ἔγραψε καὶ τὸν Μυχαῖον ὡς γερου-
λοῦρον, καὶ ἔγραψε καὶ τὸν κορυβαίου. ὁ δὲ
αὐτὸς ἔγραψε τὸν Ἰωάννην κορυβαίου καὶ ἀπεδέξατο
ὅτι ἀδελφεὸν ἦν τὸν ἀδελφὸν τοῦ χοιροῦ καὶ τὰ
κώστατον τοῦ Ἀντιχοιροῦ, ἢ ἀγῶν τοῦ γῶν καὶ
να ἰσχυρὸν τὸ σωστόν.

Ἐὰν αὐτὰ ἀνευρίσκοντες καὶ οἰοῦντο
ἴσθαι.

Ὁ δὲ κορυβαίου ἔγραψε τὸν Μανουὴλ καὶ
τὸν εὐαγγελιστὴν γέρων, ὅτι ἔγραψε εἰς εὐσέ-
ως ἀδελφὸς τὰ βιβλία τοῦ Προφῆτου, καὶ
καὶ πρῶτον τὴν ἀποστολήν. Ἐπειτα ἔγραψε
καὶ τὸν Ἰωάννην τοῦ ἀποστόλου, καὶ ἔγραψε
καὶ τὸν Ἰωάννην τοῦ ἀποστόλου, καὶ ἔγραψε
βιβλία τῶν ἀποστόλων, καὶ τὸν Κοράνιον, εἰς
μυθολογίας καὶ ἀποστολῶν, καὶ περὶ τὸν ἔνα-
ριαν, διδάσκων ἀνεύρεται, ἀμαθαρσίαν,
καὶ πᾶσαν παρανομίαν. ἔστι δὲ πρῶτον
στέφανος εἰς τὰ ἀποστολῶν καὶ εἰς τὸ γένος ἐπι-
στροφῶν καὶ γέρων καὶ ἐμμετρίως γὰρ ἐπὶ
τῶν ἀποστόλων τὸ ἀποστολῶν τῶν ἰσχυρῶν.

Ἐπειτα ἔγραψε καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν,
καὶ εὐαγγελιστὴν τὸν Ἰωάννην καὶ ἄλλων
ἀποστολικῶν τῶν ἀποστόλων, οἱ δὲ ὄνομα τὸν εὐα-
γγελιστὴν καὶ ἔγραψε εἰς Βυζαντινοῦ ἔργον,
καὶ τὸν αἰδάντων τῶν ἐπιτομῶν Βασίλειον
γέννησεν, ὅστις ἦν πρῶτος γραμματεὺς τοῦ

1) διδάσκων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

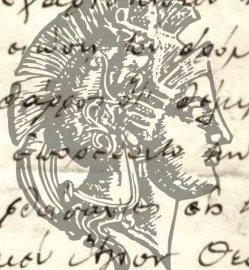

τα ζήση των και τοις αταύωσαν εινδωρα μα-
 λια ιδιαιμενον ορδον και οδχομενον τον αυσι-
 μον. και οδωσ εβαθε τον ποταμον ω μαρ-
 ολου κρωτοσ των αγγων ο μαμαριον. ετον δε
 ημερα εστη τον Αργυλου, δουκερα του Θωμα.

Την αδην εβραε εβραη και τον ποταμον
 κτωσρα μαρτορα εν ης εβραη και τον
 αωεραση εωδωτοσ δια μενον ης ετου, ουου
 εινδωρα μαλια τον ποταμον ουμασ του
 Αγιου Μιχαηλου και ιδωτοσ αδην οι Αγγιοι
 λογωμενον εδχαρησμενον τον θεον, ουου τον
 ηζλωσε να λογωμενον τον ποταμον ης εινδωτοσ,
 και αδωντοσ εβραη εβραη εβραη να
 μαρτορα ουου, εινδωτοσ τον ποταμον ης εινδωτοσ
 χαρητοσ και εβραη εβραη εβραη τον ποταμον ης
 μαρτορα, τον μεν Αγιον Θεωδωρον και με-
 γαλον Γωδωρον τον εινδωτοσ και οδωσ ε-
 βαθε και αδοι τον ποταμον ης εινδωτοσ.

Τον δε κρωτοσ Μαρουσ, τον εβραη εβραη
 των ηγων των μαρτορα εν των εβραη των ως
 εωσθητων και λογον, εβραη εβραη τον ποταμον ης
 μαρτορα, ουου εβραη τα λογωμενον. εβραη
 δε ο Αγιος μαρτορα τον εινδωτοσ να τον εβραη-
 ουου να κρωτοσ ης εβραη εβραη εβραη εβραη
 ης εβραη. μενον τον εβραη ης να εβραη εβραη

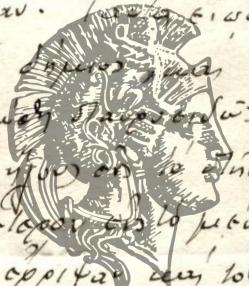
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) εινδωτοσ = κρωτοσ 2) εβραη εβραη = εβραη εβραη

ὅτι τὰ ἀνάθη' ἐπὶ τῆς οὐρανῶν, ὅσοι ἠτοίμασαν,
 τὰ ἀνάθη' ἐπὶ τῆς λαοκρατίας. Τότε ὁ ἴσχυος κατε-
 ράσασθε τὸν δῆμον ἔγνω: ὡς μαρτυροῦμαι καὶ
 ἀποστέλλετε, ὡς καὶ ἔφη τὸ πνεῦμα σου. Σὺ ἐπι-
 ροῦναι ὅτι ἡμεῖς ἐξυμναστικῶς παραδίδομεν
 τὸν αὐτὸν μὲν οὐδ' ἀνάσσει διὰ τῆς εἰσοθέου
 τῆς ἐπίστασθαι καὶ μὴ ἀναβῆτε τὰ ἀποστέλλετε
 ἀποστέλλετε; ὁ θεὸς αὐτὸς, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐξηγήσαμεν ὁμολογῶν, τὰ οὐδ' ἐκτελεσθῆναι καὶ τὰ
 οὐδ' εὐνοῦν τὰ ἐπιχρῶν τῆς καμίνου σου, με-
 ἀρῶν τὴν δυνάμειαν. Τὰ ἐξυμνῶν τὸν μάρτυρος,
 τὸν ἐξυμνῶν ὁ δῆμον καὶ σὺν εἰς τὰ λαο-
 κρατία, ἐξυμνῶν τὸν δῆμον, ὡς τὰ εἰχρῶν
 ἐξυμνῶν τὸν δῆμον καὶ τὸν δῆμον, εἰς τὴν
 καμίνου, καὶ εἰς τὸν δῆμον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὡς αὐτὸς ἐξυμνῶν καὶ τὸν μακάριον μάρτυρος
 τῶν ἁγίων, ὡς τὸν δῆμον! ἐξυμνῶν
 τὰ καμίνου ὡς μάρτυρος, καὶ τὸν ἐξυμνῶν εἰς
 αὐτὰ τὸ σῶμα τοῦ ἴσχυος. ὅσοι ἐξυμνῶν τὸν ἴσχυος
 ἐξυμνῶν καὶ τὸν δῆμον, καὶ ἔφη τὸν χαμίνου (καὶ τὸν
 δῆμον) ὡς τὰ ἐξυμνῶν καὶ τὸν δῆμον καὶ
 τὸν δῆμον τὸν ἴσχυος ἐξυμνῶν εἰς τὴν οὐρανῶν ἐξυμνῶν
 ἐξυμνῶν ὁ δῆμον καὶ τὸν δῆμον αὐτὸν τὸν δῆμον

1) Κατωβίλοι ἐν ἑσπέρῳ ἐξυμνῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν γίνε, εἰς τὴν οὐρανῶν ἴσχυος
 καὶ τὸν δῆμον, ὡς τὸν δῆμον καὶ τὸν δῆμον καὶ τὸν δῆμον. 2) ἐξυμνῶν τὸν δῆμον
 καὶ τὸν δῆμον, ὡς τὸν δῆμον καὶ τὸν δῆμον. ἐξυμνῶν τὸν δῆμον.

4 (ὁ κατωβίλος τῶν ποταμῶν ποταμῶν).

3) ἰσχυρὸς τῶν δύο μόνον, τῶν ἀσχυροτέρων, διὸ καὶ οἱ δύο ἔλαρον καὶ ἐκείνους,
ὁ μὲν εἰς τὴν πόλιν τῶν ἑβραίων σκιδρῶν, ὁ δὲ διαπερὶ πλοῦτος.

τοῦ μαρτυροῦ, διὰ τὰ ἀρροσυνωδῆ τοῦ σώματος. καὶ οὕτως
ὁ μὲν Μανουὴ συντόμως παρέδωκε τὴν ἰσθμὴν
τοῦ φυγῆν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ Γεώργιος
ἔμεινε γὰρ ἀρροσυνωδῆς ἕως ἐπισημῶσάν τας,
μὴ δύναν ἀφόρητον.

Οἱ δὲ χριστιανοὶ εὐσεβεῖς ἐξοφῶντες τὴν νόστον
εὐσεβῆν, ἐπαρηγόρουν τὸν μαρτυρῶν, νὰ ἴσχυρῶν
τὴν βάρανον, διὰ τὰ ἀρροσυνωδῆ ὁμῶς εἰς τοὺς ποί-
ωσιν καὶ αὐτῶν. Ἐβραῖον δὲ παρρησίαν, ἵσως
βαρβαρία ἀπὸ τὰ αἵματα τῶν ἰσθμῶν καὶ ἀρρο-
συνωδῶν, διὰ τῶν ὁσίων καὶ ποιοῦσι ἀνδραγαθῶν
ρασαῖθοναι, οἱ μὲν χριστιανοὶ, ἀγαθὰ καὶ
καλὰ ποιῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἐξοφῶντες τὸν Θεόν, νὰ ἐξοφῶνται τὸν μαρτυρῶν,
ἐπαρκαλοῦν δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς νῆας, νὰ δευδῆ ἕως
αὐτῶν, νὰ παύσῃ ἡ ἀναιδέης νόστος, ὅπως ἀνε-
δύνηται τοῖς οἱ ἀνθρώποι σκιδρῶν εἰς τὴν ἐλλά-
κριν.

Ἐποῦ δὲ ἐγείνηται καὶ αὐτὸς ὁ φανερῶς,
ἠναγκαλισθῆν ὁ βραβύς (νὰ ἀρροσυνωδῆ) τὰς γαῖφανα
τῶν ἰσθμῶν, διὸ καὶ ἔμεινε τὴν ἡμέραν οὕτως
νὰ παραθῆν ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ Μουσταφᾶ Ἰσραήλ, διὰ
τὸ μαρτυρῶν, καὶ νὰ μὴ ἴδῃ τοὺς μαρτυροῦ καὶ
μαρτύρους, καὶ οὕτως δὲν ἔδωκε μὴ μῆν
εἰς τὸν γόνον τῶν μαρτύρων. Ὅσα ἐξοφῶντες οἱ ἰσ-
ραῖται, τὴν μὲν τῶν ἀρροσυνωδῶν ἰσθμῶν τὰς γαῖφανα καὶ ἠνα-
γκαλισθῆν τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ σκιδρῶν, εἰς δὲ τὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1) ἔμεινε (= ἔμεινε) ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ δὲ τῶν οὐρανῶν. 2) ἠναγκαλισθῆν (= ἀναγκάσειν) τὸν μαρτυρῶν. 3) ἠναγκαλισθῆν τὸν μαρτυρῶν καὶ τὸν μαρτύρους, διὸ καὶ οἱ δύο ἔλαρον καὶ ἐκείνους, ὁ μὲν εἰς τὴν πόλιν τῶν ἑβραίων σκιδρῶν, ὁ δὲ διαπερὶ πλοῦτος.

ως δὲ τὸν Κωδίκου ἐβόλετο, ὡς εἶδον αὐτοῦ εἰς γὰρ
εὐδωκίαν βόησεν αὐτὸν εἰς εἶς αὐτῶν τῶν θυμίων ἐν
τῆν υστέρῃ (τοῦ κέρτους) με' ἠστέρι, καὶ ὑ-
τω εἰσέμωσε καὶ αὐτὸς ὁ δούλιμος.

Τότε οἱ χειρῆται γὰθόντες τῆν ἀδαν ἐξα-
βου τὰ γείφανα τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐνολογίσαναι
αὐτὰ ἐνλίμως εἰς τὸ ἴδιον μέρος. Ποιῶν τότε καὶ
οἱ αἰμοθόροι εὐεῖνοι τίρανται ἐγὰθον ὑαφῶ Θεῷ
τῆν εὐδωκίαν. Καὶ ὁ μετ' ἡμῶν ὄνου δὲν
ἀφῆκε τὸν ἄγιον Μανουῆ νὰ προσηυχθῆ, ἀλλ'
τὸν ἐσωρῆσεν εἰς τὰ κέρματα, μετὰ τῆν τοῖ τῆν ἡ-
μέραν προσηυχθῆσεν τῶν κέρματων νότον,
ἀπερρίψα τῆν μάσκα τῶν κέρματων, τῶν δὲ κέρματων
μου τὸ ἐπρόσωπον ἀπέσπασε ἀπὸ τῶν κέρματων καὶ ὁ
μεινε δάμα ἐξέστη εἰς τὴν ὑπὸντα.

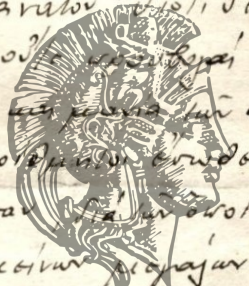
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ δὲ τίρανται, ἀπομαρμόνοσ φεγγῆ Μωδῆ,
ἐθανάτωθη καὶ αὐτὸς με' τὸν ἀπορροῦτον ἰσχυρῶν.
Ὁ Σουλτᾶν Μαχμούδ ἀργῆσθη τὸν Βασιλῆ ἐγένεθ
ὄνου ἔδωκε τὴν φῆσον νὰ θανατώσων τὴν μαρ-
κρας, καὶ τὸν ἀπέρριψεν εἰς Βαρνα καὶ αὐτὴ
τὸν ἀποσεσῆσεν κενῶσ. ὁ μὲν καὶ τὸν κεν-
δρόντου Παρτιά ἐγένεθ, εἰς τῆν Ἀνδριανούπολιν.
Τότε προσηυχθῆσεν καὶ ὁ αἰμοθόρος ἡμερῶν, ὁ-
μείνοσ ὁ φεγγῆσ, διὰ νὰ δώσῃ φεγγῆσ τῶν
ἡμερῶν τῶν Μάικροσ [καὶ] καμῶσ ἐγένεθ καὶ
αὐτὸς ὁ μαρῶσ. Καὶ ἐτεμῆσεν ἡ προσηυχθῆσ τῶν
ἰσχυρῶν Μανουῆ, ὄνου καὶ αὐτῶν ἐσωρῆσεν.

1) πάντην

Αυτό είναι εν χειρὶ ἀγγέλων τῶν ἄγιων τῶ μαρ-
 τύρων. Οὕτως ἠρτίδευσαν καὶ ἐνέκριναν κόσμον
 καὶ κορυφαίονα καὶ τὴν χερσὶν αἰώνων
 ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγγέλων, διότι μετὰ τὸ ναὶ εὐα-
 δαρίσαν τὸν εἰκόνα τὴν δια μέσου τῶ ἀγγέλων
 ἔργων ναὶ τοῦ Θεοῦ ἵκονα, καὶ μετὰ τὸ ναὶ
 εὐαδάρησαν ὡς οὐκ ἔβα ἔβα τὸν κόσμον τὰ
 κρημνά, ἔργων ἀγγέλων τῶ μαρτύρων ἀρετῶ-
 νων. Ὅθεν, ἀποδοῦναι ἐνομιμῶν τὸ Θεοῦ ἐν
 αὐτοῖς, ἔργων δαμασσοῖ τὴ ἀγνοία καὶ ἵκονα
 εἶ καὶ μετὰ δάκρυον ἰσχυρῶς ἐν δεικνύσαν να
 τὸν νικητὸν οὐκ ἀποδοῦναι τὴν ἀποδοῦναι ὄψον,
 οὐκ ἔλασαν καὶ μετὰ τὴν ἀποδοῦναι, οὐκ ἀπο-
 δοῦναι ἀποδοῦναι ἐν δεικνύσαν καὶ ἵκονα ἀποδο-
 τὸν ἠεροδοῦναι τὴν ἀποδοῦναι ἔργων μετὰ
 τὴν καὶ τὴν ἀποδοῦναι μετὰ τὴν ἀποδοῦναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἠρωϊκὰ ἀμνημονεῖα τῶν ἠρώων
 δόξαν καὶ τὸ νεογὰν μαρτύρων, οὐκ ἔλασαν τὸ
 εὐαδάρησαν ἔργων, Μαύρον τὸ καὶ μετὰ
 καὶ Μαυροῦναι καὶ τὸν κόσμον, οὐκ ἀποδοῦναι,
 Μαυροῦναι ἢ δόξα, ὁρῶ δόξαν τὸ καὶ τὴν ἀποδοῦναι
 ἢ καὶ τὴν ἀποδοῦναι οἱ ἀποδοῦναι, καὶ ἔλα-
 σαν τὸ καὶ τὴν ἀποδοῦναι καὶ μετὰ καὶ
 ἀποδοῦναι ἔργων, καὶ ἀποδοῦναι να τὸν
 μετὰ τὴν ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι τὸ
 ἀποδοῦναι, οὐκ τὴν ἀποδοῦναι, ἐν τὸν ἀποδοῦναι, οὐκ
 τὴν ἀποδοῦναι καὶ ἀποδοῦναι, ὅθεν ἀναμνημονεῖον

1) ἐνομιμῶν 2) μετὰ τὴν

οι δαυμάτοι, εν τω Θεολόγῳ μετ' ἡμῶν
Μιχαὴλ, δι' ἐπιμέλειαν πρὸς Ρώμην, ἐπέ-
δωκαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λεῖος

[Handwritten signature]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ
ΠΕΝΤΕ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΜΑΝΟΥΗΛ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΙΧΑΗΛ, ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

1836

Εἰσαγωγή.

Ἡ τὸ πρῶτον νῦν ἐκτυπούμενη Ἀκολουθία τῶν ἐκ τῆς Σαμοθράκης νήσου προσηρημένων πέντε νεοφανῶν Μαρτύρων ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει φίλου ἱατροῦ κ. Ἀγγιλέως Σαμοθράκη, ἀντιγραφεῖσα ἐκ χειρογράφου ἀποκειμένου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐν Θράκῃ Μάκρης, ἔνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη αὐτῶν κατ' ἔτος τῇ 6ῃ Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ τῆς συναθλήσεώς των, προσεπισημασμένων καὶ τῶν ἐκ τῶν πέριξ τόπων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΕΦΙΝΩΝ

Τὸ ἔξ ὅθεν ἔλαβον τὴν ἀκαμάτου τῆς Θράκης ἐκτεθειμένου ἀντιγραφῆναι χειρογράφου εἶναι ἀντίγραφον τοῦ πρωτογράφου, γενομένου ὑπὸ τοῦ Χρ. Ν. Ρηγοπούλλου Πελοπον(νησίου) ἐν Σαμοθράκῃ τῷ 1874». Ἄλλοτε παρόμοιον τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφῆος ἀντιγραφῆον κατὰ πληροφορίας τοῦ ἀποστολέως ἀπόκειται ἐν τῇ πρὸς τιμὴν τῶν Μισσύρων ἰδρυμένη ἐκκλησίᾳ τῆς Σαμοθράκης, ἔνθα ὡσαύτως πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, τοῦ πρωτογράφου πιθανῶς φθαρέντος καὶ ἀχρηστευθέντος.

Ἡ Ἀκολουθία συνετέθη καὶ ἐγράφη τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου ἡμῖν ἄλλοθεν μοναχοῦ Ἀγιορείτου Ἰακώβου τῇ προτροπῇ τοῦ ἐπισκοποῦ Τραιανουπόλεως κυρίου Ἀνθίμου 1), ἐπιτρόπου/τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας, εἰς οὗ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγετο τότε καὶ ἡ νῆσος Σαμοθράκη. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ ἐν τέλει τοῦ χειρογράφου σημειουμένου ἐξαστίχου :

Ἀγιορείτου
Ἰακώβου
1843
πρωτὸν αὐτὸ
ἐκτεθειμένου
ἀντιγράφου
Χρ. Ν. Ρηγοπούλλου
Πελοποννήσου
1874
Κ. Μυρτίου
ἀποστολέου
Θεσσαλονίκης
IC 194
v. 335-365

1) Ὁ Ἀνθίμος πρωτοσύγκελλος ὢν τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Δανιὴλ, προσχειρίσθη τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου τοῦ 1831 εἰς ἀρχιερέα, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πάλαι ποιεῖ διαλαμπάσης ἐπισκοπῆς Τραιανουπόλεως πρὸς ἐπίσκεψιν πνευματικὴν καὶ ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, ἅτε τοῦ μητροπολίτου ἀποδημοῦντος ἐν τῇ βασιλευούσῃ. Γ ε ρ μ ο ὕ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπαρχιῶν ἀνατολ. καὶ δυτ. Θράκης· «Θρακικά» ΣΤ'. σελ. 126. Μ ι λ τ. Ἀ. Σ τ α μ ο ὕ λ η, Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Θράκης, Αὐτόθι, τόμ. ΙΔ'. σελ. 17.

«Ἐν ἔτει τεσσαρακοστῶ τρίτῳ δεκακοσίαις ἄμα χιλίοις 1) τῆς σεπτῆς Χριστοῦ θεογονίας ἐγράφη συνετέθη τε αὐτ' ἡ Ἀκολουθία, προτροπῇ μὲν Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἐπισκόπου, πόνῳ δὲ καὶ πολλῇ σπουδῇ μοναχοῦ Ἰακώβου 2), ὑπὲρ ὧν ὑπερέχεσθε οἱ ταύτη ἐντυχόντες».

Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ ἢ τοῦ ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἔργον εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὸ συνεκτυπούμενον τῶν Μαρτύρων ἐγκώμιον, ἐν ᾧ ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συναθλήσεως αὐτῶν, ὅπερ προφανῶς ἐξεφωνήθη ἐπ' ἐκκλησίας ἐν τῇ πρώτῃ τῆς μηνίμης αὐτῶν ἑορτῇ καὶ φέρεται μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἀντιγεγραμμένον διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἀνωνύμου. Ὁ τοπικὸς δὲ τῆς μηνίμης τῶν μαρτύρων ἑορτασμός ἐν Σαμοθράκῃ τόπῳ τῆς γεννήσεώς των καὶ ἐν Μάκρῃ τόπῳ τῆς συναθλήσεώς των, ὅστις ἐξακολουθεῖ τελούμενος ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον, καθωρίσθη ἀναμφιβόλως ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας 3) τῷ 1843, ὅπότε καὶ ἐπὶ τοῦτο συντεθεῖσα Ἀκολουθία ἐψάλθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ πρῶτῳ τμηματικῶν μαρτύρων ἀνεγερθέντι ἐν Σαμοθράκῃ ναῷ, ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τοῦ δευτέρου τῆς Ἀκολουθίας τροπαρίου: «Ἀφθόνως πᾶσιν ἐκβάλλει πνεύμα τῶν ὁ θεὸς οὗτος οἶκος, ὁ ἀνεπηρέμητος αἶθρῶν εἰς μνήμην τῶν ἀγίων... ἐν τῷ ἑσπέρῳ τῆς μηνίμης μεν χροαστικῶς τὸν αὐτὸς λαμπρῶς δοξάσαντα».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προοιμίου τοῦ ἐγκωμίου τῶν Μαρτύρων λέγεται ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν πανηγυρίζεται οὐ μόνον ἐν Σαμοθράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν φιλομαρτύρων Χριστιανῶν. Τοῦτο ἂν μὴ εἶναι σχῆμα λόγου, πάντως προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης τοῦ ρήτορος πληροφορίας διότι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, εἰς ἣν προφανῶς ἐγένετο ἡ ἁρμοδία τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας εἰσήγησις, δὲν καθηγίασε τοὺς Μάρτυρας 4) ὡς ἠλπίζετο, πιθανῶς ὅπως μὴ προσκρούσῃ ὡς δουλεύουσα εἰς τοὺς πολιτικὸς δυνάστας. Ἄλλως θὰ ἔπρεπε νὰ μνημονεύηται ἐν τῷ καθιερωμένῳ αὐτῆς ἑορτολογίῳ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων.

1) Ἐν τῷ χειρογράφῳ: δεκακοσίαις ἄμα χιλίοις.

2) Ἰακώβος, πιθανὸν ὁ κατὰ τὸ 1857 Τραϊανουπόλεως, ὄρα Σάρδεων «Θρησκευτικὰ» τόμος ΣΤ'. σελ. 127. (Σ. Θ.).

3) Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦτο τότε ὁ Ἀνθίμος (1839—1845), πιθανῶς ὁ τέως Τραϊανουπόλεως. Γεοργίου Σάρδεων, ἐνθ' ἄνω.

4) Κατὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρόνιον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει θεσμὸς ἀνακηρύξεως τῶν ἁγίων. Τὰ δὲ μηνιαία ἐξεδίδοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ ἰδιωτῶν καὶ δὲν ἀνέφερον ὅλους τοὺς ἁγίους καὶ δὴ πολλοὺς ἐκ τῶν σπουδαιότερων. (Σ. Θ.)

Κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ἐγκωμίῳ ἀφήγησιν τοῦ μαρτυρίου των οἱ μάρτυρες ὠνομάζοντο, ὡς προερρήθη, Μανουήλ, Θεόδωρος, Γεώργιος (προεσβύτερος), Γεώργιος (νεώτερος) καὶ Μιχαήλ. Τούτων οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες ἦσαν «γεννήματα καὶ θρέμματα τῆς νήσου Σαμοθράκης», ὁ δὲ Μιχαήλ, ὁ καὶ προεσβύτερος πάντων, κατήγετο ἐκ Κύπρου, ἀλλ' ἔζη ἐν Σαμοθράκῃ. Ἐκτραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἐπέδραμον εἰς τὴν Σαμοθράκην στίφη Μωαμεθανῶν ἀπὸ Τενέδου, Ἀβύδου καὶ ἄλλων τόπων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας Χριστιανούς ἐφόνευσαν πάντας σχεδὸν λεηλατήσαντες τὰς περιουσίας των, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξανδραποδίσαντες ἐπώλησαν εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Αἴγυπτον. Μεταξὺ τῶν ἐξανδραποδισθέντων ἦσαν καὶ οἱ πέντε μάρτυρες, ὧν οἱ μὲν τέσσαρες παῖδες ὄντες ἐξισλαμίσθησαν βιαίως ὑπὸ τῶν κυρίων των Μωαμεθανῶν, ὁ δὲ Μιχαήλ ἐνήλιξ ὢν ἐξώμοσεν ἔκτουσώς «φοβηθεὶς τὸν θάνατον καὶ φιλοψυχήσας». Ὁ Μανουήλ πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ τυχὸν φιλανθρώπου δεσπότη ἐξεπαιδεύθη ἐν ἱεροδιδασκαλείῳ ἀρκούντως, ὥστε ἐκμαθὼν τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν κατενόει τὰ ἱερὰ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ βιβλία.

Γενομένης εἰρήνης μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος οἱ αἰχμαλωτισθέντες Ἕλληνες ἐπανήρχοντο εἰς τὰς πατρίδας των, οἱ μὲν ἀπελευθερώμενοι, οἱ δὲ ἀσπαρτησέντες ἀπὸ τῶν κυρίων των καὶ ἀνελάμβανον τὴν περὶ τὸν ὄψοι καὶ τὸν χρῆμα. Τότε καὶ οἱ πέντε μάρτυρες, ἐπανήλθαν εἰς Σαμοθράκην καὶ «ἐπα-

1) Τῆς μετὰ τὴν εἰρήνην ἀπελευθερώσεως των κατὰ τὴν ἐπανάστασιν αἰχμαλωτισθέντων κυριώτερος συντελεστής ἦτο ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης καὶ φιλέλληνας Ἑλβετὸς τραπεζίτης Ἐϋνάρδος, πρόεδρος ἐπιτροπείας ἐρώνων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, οὐδανὸς ἢ μαρμαρίνη προτομὴ κοσμεῖ τὸν βασιλικὸν κήπον ἐν Ἀθήναις. Ἀπεσταλμένοι αὐτοῦ δραστήριοι διέτρεχον τότε πᾶσαν χώραν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐξηγόραζον παρὰ τῶν κυρίων τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς ἀπέστελλον εἰς τὴν ἐλευθερὰν ἤδη Ἑλλάδα. Ὁ σύγχρονος φιλέλληνας Γερμανός, ἀλλὰ Γάλλος τὴν καταγωγὴν ποιητῆς Chamisso, ὅστις ἐξύμνησε τοὺς ἡρωϊκοὺς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας, καταπαύει ἐν θαυμάσιον ποίημά του περὶ τῆς αὐτοθυσίας τῆς Μεσολογγιτικῆς Σοφίας Κοντολιμάνας, (ἣτις διέταξε τὸν υἱὸν της νὰ φονεύσῃ κατὰ τὴν ἔξοδον τὴν ἐκπάγλου καλλονῆς κόρην της, μέλλουσαν νὰ αἰχμαλωτισθῇ ὑπὸ Τούρκου), διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ τετραστίχου περὶ τοῦ φιλέλληνα καὶ φιλανθρώπου Ἑλβετοῦ, ὅστις οὔτε χρημάτων οὔτε μόχθων ἐφείσθη ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου τότε ἀγῶνος :

Ἔϋνάρδε, σ' εὐλογοῦν γιὰ τὴν φιλανθρωπιά σου
 μύριες ψυχὲς εὐγνώμονες. Κανένας νὰ σ' ὑμνήσῃ,
 καθὼς ἀρμόζει, δὲν μπορεῖ. Γονατιστὸς μπροστά σου
 εὐγνωμοσύνης δάκρυα κι' ὁ ποιητῆς ἄς χύσῃ.

ναλαβόντες τὰ πατρικά των κτήματα, ἠνώθησαν με τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐχριστιάνιζον». Γνωσθέντος τούτου παρὰ τοῖς συνοίκους των καὶ τοῖς ἐν τῇ Θράκῃ Τούρκοις ἠπειλήθησαν πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἐκαστοτε Ἄγα (πολιτικού διοικητοῦ) καὶ τοῦ Καδῆ (ιεροδικαστοῦ) τῆς Μάκρης, ὅτι θὰ κατεδικάζοντο εἰς θάνατον, ἂν μὴ ἐπανήρχετο εἰς τὸν Μωσμεθανισμόν, ὃν αὐτοὶ ἀπεδέξαντο· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐκώφευον εἰς τὰς ἀπειλὰς καὶ κατώρθουν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ν' ἀποφεύγωσιν ἐκαστοτε τὸν κίνδυνον καὶ νὰ παραμένωσι Χριστιανοί. Μάτην οἱ ὁμόθρησκοὶ των καὶ αὐτὸς ὁ Τραϊανουπόλεως καθ' ὑπόδειξιν τοῦ τότε πατριάρχου τοῦ ἀπὸ Σερρών Γρηγορίου, οὕτινος ἐπεζητήθη ἡ ἐπέμβασις, συνβούλευον αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς σωτηρίαν των. Ἐκεῖνοι μὴ θέλοντες νὰ καταλίπωσι τὴν νῆσόν των «ἀπεφάσισαν ὁμογνομόνως, ἂν ἴσως καὶ ἤθελον βιασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, νὰ μαρτυρήσωσι τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ ν' ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ ἐγένετο».

Τῷ 1836 διωρίσθη καδῆς τῆς Μάκρης ὁμός τις καὶ ἀπάνθρωπος καὶ εἰς ἄκρον τοῦ Μωσμεθανισμοῦ ζήλοσ, ὁ Ἀλβανὸς Ἀβδουραχμὰν ἐφένδης, ὅστις συναινοῦντος καὶ τοῦ ἀριστοκράτου τὰς φρένας ἄγα, Τζελάμπέη καλουμένου, ἀπήγαγε τὴν ἀποφάσεως ἐν καιρῷ τοῦ ραμαζανίου (τῆς μεγάλης νηστείας) ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Μάκρης καὶ ἐφυλάκισεν. Μετὰ ἐπὶ ἀνεπιλημένας δὲ ἀνακρίσεις κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντες ὅτι εἶναι Χριστιανοὶ καὶ προτιμῶσι τὸν θάνατον τῆς ἐξουσίας, ἀπεβλήθησαν εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ἐν τῇ εἰκοτῇ καὶ καλῆς ἡμέρας, ἀναμενομένης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆς παρ' αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας, μυστικοῦ δὲ γραμματέως τοῦ Σουλτάνου, Βασάφ ἐφένδη, εἰς ὃν ἐξετέθησαν ἐγγράφως τὰ τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Ἐλθούσης μετὰ εἴκοσι τρεῖς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως «νὰ θανατωθῶσι μετὰ τὸν πλέον πικρότατον θάνατον ὡς ὑβρισταὶ καὶ καταφρονηταὶ τῆς θρησκείας των» τὴν ἐπιούσαν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ ἐθανατώθησαν. Καὶ ὁ μὲν Μιχαὴλ ἐσφάγη καὶ κατετεμαχίσθη ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς κωμοπόλεως ὑπὸ τῶν δημίων, ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ πρεσβύτερος Γεώργιος ἀπηγχονίσθησαν, ὁ δὲ Μανουὴλ ὁ ἐλιγῆς παρρησία τὴν πλάνην τῶν Μωσμεθανῶν καὶ ὁ νεώτερος Γεώργιος ἔτυχον τοῦ φρικτοτάτου θανάτου ριφθέντες ἀφ' ὕψους ἐπὶ αἰχμάς πεπηγμένας ἐπὶ σανίδων. Μετὰ τὸν μαρτυρικὸν θάνατόν των ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως «οἱ Χριστιανοὶ λαβόντες τὴν ἄδειαν ἔλαβον τὰ λείψανα τῶν Μαρτύρων καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὰ ἐντίμως εἰς τὸ ἴδιον μέρος».

Περὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν νεοφανῶν τούτων πρὸ αἰῶνος ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν μαρτύρων ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρον ὁ μητροπολίτης Ἀμερικῆς κύριος Ἀθηναγόρας αἰτησάμενος ἐσχάτως πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἀλεξαν-

δρουπόλεως κυρίου Ἰωακείμ κατὰ προφορικὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀχ Σαμοθράκην. Δυστυχῶς ὅμως ἡ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως μητρόπολις οὐδὲν στοιχεῖον κατέχουσα περὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς γεραιρομένης μνήμης τῶν Μαρτύρων ἐν τῇ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν της κυριαρχίαν Μάκρη δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ ἐκλαϊκεύσει τῶν διὰ τοῦ τύπου τῆς τε Ἀκολουθίας καὶ τοῦ συναξαρίου αὐτῶν νομιζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἄσκοπος ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως ἡ καθαγίασις τῶν Θρακῶν τούτων νεομαρτύρων καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνεργεία τῶν ἀρμοδίων, ἐκλιπόντων ἤδη τῶν πολιτικῆς φύσεως ἄλλοτε λόγων. Διότι οὗτοι οἱ μάρτυρες κατὰ τὸ εἰς αὐτοὺς τροπάριον εἶναι «μέγα καύχημα τῆς Σαμοθράκης, νέον στήριγμα τῆς κόμης Μάκρης, καρτερόφυχοι καλλίνικοι ὄφρυν τυράννων ταπεινώσαντες», κατὰ δὲ τὸ ἐγκώμιόν των «πρεσβεύται διάπυροι καὶ ἰατροὶ παθῶν ἄμισθοι καὶ ἐν κινδύνοις ἔτοιμοι βοηθοὶ καὶ ἀντιλήπτορες».

Ἡ γλῶσσα τῆς μὲν Ἀκολουθίας εἶναι ἡ εἰδική ἐκκλησιαστικὴ, ἣς ὁ συνθέτης φαίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἕτερον δεξιὸς χειριστὴς ἔκ τε τῆς περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία πολλῆς τοῦ καὶ τῆς μιμήσεως *mutatis mutandis* ἄλλων ἀκολουθιῶν ὡς εἶπε βραβύς πρὸ ὀφθαλμῶν, τοῦ δὲ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἡ τότε γεραιρομένη Μάκρη (ἀπλοελληνικὴ) τῶν λογίων καὶ διδασκάλων τοῦ γένους οὐχ ὅπως ἀπληραγμένη σολοικισμῶν τῶν μαρτυρῶν ἀπολύτως καὶ ἀνεκλιπόμενῃ καὶ ἰδιωτισμῶν τινῶν ἰδίως ἐν τῷ ἀφηγηματικῷ μέρει. Ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ λόγου εἴτε εἶναι αὐτὸς οὗτος τῆς Ἀκολουθίας εἴτε ὁ παρακολουθήσας τὴν ἀθλήσιν τῶν μαρτύρων καὶ καθαγιάσας τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν ἀρχιερεὺς Τραϊανουπόλεως καὶ εἶτα Μαρωνείας Ἄνθιμος δὲν ἦτο μέτοχος ἀνωτέρας συστηματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τοιοῦτοι ἦσαν τότε, ὡς ἐκ τῶν κωδίκων τῶν μητροπόλεων διαπιστοῦται, οἱ πλείστοι τῶν ἀρχιερέων καὶ ἀνωτέρων κληρικῶν.

Τὸ ἐν Μάκρη τοῦ Ρηγοπούλλου ἀντίγραφον ἔχει κηράς τινας, ὀφειλομένας εἴτε εἰς τὸν ἀντιγραφέα ἐν γένει εἴτε εἰς αὐτὸν τὸν συγγραφέα ἐν μέρει, ὡς ἡμεῖς διορθώσαντες ἐν τῷ μετὰ χειρὸς κειμένῳ ὑποσημειοῦμεν μετὰ τινῶν ἄλλων ἐπεξηγηματικῶν σχολίων. Ὡσαύτως προέβημεν εἰς τὴν ἀκριβῆ στίξιν, τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πάλιν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κειμένου τὰς μὲν παρελκούσας λέξεις τιθέμενοι ἐντὸς ἀγκυλῶν [—], τὰς δὲ συμπληρουμένας ἐντὸς παρενθέσεων (—). Ἐτηρήσαμεν ὅμως ἐν τῷ ἐγκωμιαστικῷ τοὺς σολοικισμοὺς καὶ τοὺς ἰδιωτισμοὺς, ὅπως μὴ μεταβληθῇ τὸ ὕφος τοῦ ρήτορος, ὅπερ ἐν μὲν τῷ προοιμίῳ καὶ τῷ ἐπιλόγῳ εἶναι λυρικόν, ἐν δὲ τῷ διηγηματικῷ μέρει ἀφελὲς καὶ ἀπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1940.

Α΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

*τῶν ἐκ τῆς Σαμοθράκης νήσου πέντε νεοφανῶν Μαρτύρων
Μανουήλ, Γεωργίου, Μιχαήλ, Θεοδώρου καὶ Γεωργίου
ἐν Μάκρῃ κωμοπόλει τῆς Θράκης ἀθλησάντων
ἐν ἔτει ,αωλστ΄,*

συνταχθεῖσα

παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῖς Ἰακώβου Ἀγιορείτου
διὰ προτροπῆς τοῦ κ. Ἀνθίμου ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως,
νῦν δὲ ἀντιγραφείσα
ἐκ τοῦ πρωτογράφου παρὰ Χρ. Ν. Πηλοπούλου Πελοπον(νησίου)
ἐν Σαμοθρακῇ 1874.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπριλίου στῆ Μνήμη τῶν ἁγίων πέντε νεοφανῶν μαρτύρων τῶν ἐκ
Σαμοθράκης καὶ ἐν Μάκρῃ ἀθλησάντων.

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εὐφραίνου, τέρπου (καί)¹⁾ ἀγάλλου, σκίρτα καὶ χόρευε, ὦ νῆσος²⁾ Σα-
μοθράκη· ἐκ σοῦ γὰρ ὡσπερ κρῖνα ἐξήνθησαν οἱ πέντε νεοφανεῖς καὶ ἀ-
ήττητοι μάρτυρες, ὧν τὴν χαρμόσυνον μνήμην περιχαρεῖς νῦν τελοῦμεν
εὐφημοῦντες αὐτούς.—Δίς.

Ἀφθόνως πᾶσιν ἐκβλύζει πηγὰς ἰάσεων ὁ θεῖος οὗτος οἶκος, ὁ ἀνε-
γηγερέμενος αἰδίων εἰς μνήμην τῶν ἀθλητῶν τῶν πεντάθλων³⁾, στεροῶν
ἀληθῶς, ἐν ᾧ ἔστώτες ὑμνοῦμεν χρεωστικῶς τὸν αὐτοῦς λαμπρῶς δοξά-
σαντα.

1) Τὸ «καί» φαίνεται περιττεῦον κατὰ τὴν μελωδίαν (Σ. Θ.).—2) ἡ νῆσος.—3) ὁ
πένταθλοι (πέντε ἀθληταὶ) κακῶς ἐσηματισμένη λέξις κατ' ἀναλογίαν τοῦ πέντε
ταθλων, τοῦ γνωστοῦ πέντε ἀγώνων ἀγωνίσματος.

Τοὺς ἀθλητὰς Κυρίου δεῦτε τιμήσωμεν, τοὺς νέους ἐν τοῖς χρόνοις, παλαιούς δὲ τοῖς ἄθλοις, φρουροὺς ἡμῶν προστάτας καὶ πρεσβευτὰς ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην αὐτῶν· πρεσβεύουσι γὰρ οὗτοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα ἤχος α΄.

Τὴν τῶν μαρτύρων θεῖαν καλλονὴν τὴν ἱερὰν χορείαν, Σαμοθράκης βλαστήματα καὶ Μάκρης καυχίματα, ἡμῶν δὲ προστάτας, πενταρίθμους ὑπάρχοντα, ἐν ᾠδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν, πιστοὶ ὡς στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ἀκλινεῖς πρὸς Κύριον, ὃν καθικετεύσατε ὡς κοινωνοὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ σύμμορφοι ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς:

Εἰς τὸν στίχον Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος ἐν Πύρραθῃ.

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ ξένου μαρτυρίου! ὡς ἐν ἐσχάτοις χρόνοις νεολαμπῆς χορεία Μαρτύρων ἡμῖν ἔλαμψεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΣΤΙΧ. ΘΑΝΑΤΟΣ ὁ ΘΕΟΣ. ΑΘΗΝΩΝ

Τετρωταὶ ὁ ἐχθρὸς, ὡς ἐν δυστόμῳ ξίφει νεοφανῶν μαρτύρων τῶν νῦν εὐφημουμένων καὶ πέπτωκεν ὁ δόλιος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Οὐ ξίφος, οὐ σφαγὴ, οὐδὲ βάσανος ἄλλη τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τοὺς αὐτοῦ ἀθλοφόρους χωρῆσαι ¹⁾ ὄλωσ ἴσχυσεν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Δόξα σοι, ὦ Τριάς, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὅτι χορὸν μαρτύρων ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ἀνέδειξας πεντάριθμον. 35

Καὶ νῦν ὁμοιον.

Ὡ προᾶγά τε ²⁾ [τὸ] γλυκὺ καὶ ὄνομα Μαρία, πρέσβευε τῷ υἱῷ σου μετὰ τῶν ἀθλοφόρων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοὺς πολυάθλους δπλίτας καὶ ἀκμαίους ἀκμάσαντας, τοὺς καρτερι-

1) χωρῆσαι.—2) τό.

κοὺς στρατιώτας, πενταυγεῖς· νεομάρτυρας τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ἀνδρείως ὡς κηρύξαντας (τὸν Σωτῆρα) Χριστόν, Μανουὴλ καὶ Μιχαήλον σὺν Θεοδώρῳ (καὶ) Γεωργίους ἀναβοῶντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτούς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνημὴν δοξάσαντι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ τό : Μακάριος ἀνὴρ καὶ τό : Κύριε ἐκέκραξα. Προσόμοια ἦχος α΄ εἰς ἦ΄.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, οἱ λαμπροὶ τοῦ Χριστοῦ καλλίνικοι μάρτυρες, πεντάς ἢ περικαλλῆς καὶ ἀξιεπίανος, τὴν πλάνην Ἀγαρηῶν καταβροντήσασα ἤσχυεν ἄριστα καὶ πίστιν τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμολογήσασα ἤθλησεν ἄριστα, οὓς ἀνευφημοῦντες τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἰσχύσαντα τούτους καὶ δοξάσαντα δοξάσωμεν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν τῶν πιστῶν χορείαν λαμπρῶς συστησάμενοι τιμήσωμεν τοὺς σεπτὰς μεγαλομάρτυρας, κραυγάζοντες πρὸς αὐτούς : τῆς Σαμοθράκης καὶ Μάκρης καυχῆματα, νοσηρῶν θεραπευταὶ καὶ ἰατροὶ καχεκτούντων πανάριστοι, νόσων καὶ δεινῶν ὀδυνῶν ἡμᾶς θεραπεύσατε, τοὺς τιμῶντας ἐκ πάθου τὴν φρεσὶν ἡμῶν πανήγυριν.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος ἀγαπᾶσι χροτοῦντες (λαμπρῶς ἀνυμνήσωμεν τοὺς πενταεπίθιμους σεπτούς) μεγαλομάρτυρας, μέλψωμεν γηθόμενοι τοὺς πέντε στεροῦς Χριστοῦ μεγαλομάρτυρας, οὓς ἤνθισεν ὡς τερπνὰ ῥόδα καὶ κρίνα ἢ Σάμος τῆς Θράκης [ἢ] μὲν, ἢ Μάκρη δὲ ἢ λαμπρὰ ἄθλοις παντοίοις στεροῶς κατεστόμωσε καὶ ἢ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἔστυψεν, ὡς γενναίους ὀπλίτας καὶ σεπτούς μεγαλομάρτυρας.

Χαίροις Μανουὴλ πανένδοξε, ὁ ἐλέγξας πλάνην Ἀγαρηῶν τὴν κακίστην ¹⁾ καὶ πᾶνσοφὲ Μιχαὴλ τῆς Κύπρου βλάστημα, Γεώργιοι οἱ στεροὶ σὺν Θεοδώρῳ, πεντάς ἢ ἐξάκουστος, οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες ἀστέρες πολύφωτοι καὶ τῶν ἀσεβῶν τὸ θρόσος ταῖς ὕμων ἐνστάσεσιν ἐκνικήσαντες ἅμα καὶ Χριστῷ συμβουλευόντι ²⁾.

Ἄλλα παρόμοια. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅτε τοῖς παθήμασι τοῖς σοῖς, Χριστέ, ἔστερέωσας οἰκουμένης τὰ πέ-

1) κακίστου. 2) συμβασιλεύοντος.

ρατα, τότε θεϊαν δύναμιν καὶ ἡ ἀσθενοῦσα φύσις τῶν ἀνθρώπων περιεζώσατο, Χριστέ· ὅθεν ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἠθλήσαν κατὰ τοῦ πολέμου πέντε στεροοὶ καλλιμάρτυρες καὶ βαρβάρων ὁμότητα ¹⁾ παντελῶς ἀπημαύωσαν.

Στόματα ἀνοίξαντες μεγαλομάρτυρες πάνσοφοι ἐν σταδίῳ εἰλκυσάτε ²⁾ πνεῦμα, καθὼς γέγραπται, καὶ Θεὸν τῶν ὅλων τὸν Χριστὸν ἀνδρείως γλώσση καρδίᾳ καὶ ψυχῇ ἐχθρῶν ἐπίπροσθεν ἐκηρύξατε καὶ θάνατον ἐκούσιον πανευκλεῶς ὑπεμείνατε· διὰ τοῦτο ἐστέφθητε παρ' αὐτοῦ ἀξιόγαστοι.

³⁾ Αἰδίμιον θάνατον τοῦ μαρτυρίου ποθήσαντες τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον φαιδρῶς ἐκληρώσασθε, μάρτυρες γενναῖοι πεντάριθμοι ὄντες ³⁾, καὶ χαρμονὴν διηνεκῆ, Χριστὸν ἀπαύστως καθικετεύοντες δωρήσασθαι ⁴⁾ συγχώρησιν ἡμῖν πταισμάτων καὶ ἔλεος τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι τὴν ὑμῶν μνήμην σήμερον.

⁵⁾ Ἰσοῦς διανύσαντες ⁵⁾ πόνους πληγὰς τετρακιστίγας καὶ ποινὰς τοῖς ἀθλήσασιν Ἰσοῦς ἀπειλήφατε παρὰ τοῦ ἀποστάτου τοῦ λαμπροῦ στεφάνου, μεγαλομάρτυρες, σαφῶς καὶ νῦν ἐν ὄψει Θεοῦ ἀβίβησθε, πρεσβεύοντες πρὸς Κύριον διηνεκῶς περισφύζομαι ὑμᾶς μετὰ πίστει εὐκλεῶς μακαρίοντας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δόξα. Ἦχος (πλάγος β΄).

ΑΘΗΝΩΝ

⁶⁾ Ὑπερ Χριστοῦ νομίμως ἀθλήσαντες πεντάριθμοι μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῖς αἰσθητοῖς τυράννοις τοῦς νοητοῦς καταβαλόντες τυράννους ἐπαξίους στεφάνους ἀπειλήφατε παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Σωτήρος Χριστοῦ καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῶν Ἁγγέλων τοῖς τάγμασι συναγαλλόμενοι καὶ τῷ τρισυποστάτῳ καὶ πρώτῳ λαμπρυνόμενοι φέγγει τῆς ἀνωτάτης ⁷⁾ φωτοχυσίας συναπολαύοντες τρανῶς μέμνησθε καὶ ἡμῶν τῶν βοώντων ὑμῖν· Χαίρετε ἀδαμάντινοι τὴν ψυχὴν καὶ καρτερικώτατοι ὀπλίται Χριστοῦ. Χαίρετε οἱ τὴν πλάνην τὴν κακόσπορον (;) ⁸⁾ τοῦ ἀποστάτου ἀπελέγξαντες καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Χριστοῦ τρανῶς ἀνακηρύξαντες. Σήμερον ἅπας ὁ κόσμος χαίρει καὶ τῶν ἀγώνων τὸ ἀπειρον εὐλαβούμενος καταγεραίρει ὑμᾶς· Ἄγγελοι σὺν ἀθλοφόροις λευχειμονοῦντες περιχαρῶς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς τοὺς τεμόντας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων· ἀλλὰ πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας ⁹⁾ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν ἀξιῶσαι τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, πεντάριθμοι μάρτυρες.

1) ὁμότητα.—2) εἰλκυσάτε.—3) ὄντες.—4) δωρήσασθε.—5) διανύσαντας.—6) περισφύζομαι.—7) ἀνωτάτῳ.—8) καχέσπερον.—9) ἐκτελοῦντες.

Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσῃ σέ ; ἢ τῆς εὐορέτης.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον.

Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἦχος α΄.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ λαμπруνομένη τῇ χάριτι καὶ πιστῶς πανηγυρίζει τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῶν πέντε νεοφανῶν μαρτύρων καὶ Χριστὸν τὸν ἀθλοθέτην δοξάζει, τὸν τὴν χάριν νέμοντα ¹⁾ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μάρτυρσι· δεῦτε οὖν φιλομάρτυρες τὴν θεῖαν αὐτῶν ἐκτελέσωμεν ἄθλησιν ἰκετεύοντες Χριστὸν τοῦ ὁυσθῆναι τὴν οἰκουμένην ἐκ παντοίων θλίψεων.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες καὶ τῶν θεῶν ἀγῶνων ἐρασταὶ τοὺς πενταρίθμους ἀθλητάς, Σαμοθακίης τὰ περιβλεπτα ἀκούσματα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐσεβοφρόνως εὐφημῶμεν, ὅτι τὸν τύραννον Ἀλβανὸν καταβαλόντες τῇ ἰσχύϊ ²⁾ τοῦ Σωτήρος ὁμνῶμενοι ἐπαξίως καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο καὶ τοῖς μετὰ πίστει αὐτοὺς ἐπικαλουμένοις μέγιστοι ἐν ἀρχαῖς ἐπίκουροι ἐπίσταται αὐτῶν ταῖς ἰκασίαις Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄ αὐτός.

Λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, ἀθλοφόροι νεομάρτυρες, πρὸς τὰ σκάμματα τῆς ἀθλήσεως προθύμως ἐχωρήσατε, τὰς βασάνους ὡς τρυφὰς ἠγούμενοι καὶ τὸν θάνατον ὡς ζωὴν λογιζόμενοι καὶ νομίμως τελέσαντες τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ νομίμως ἀπειλήφατε δυσωποῦντες ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων τοὺς ἄθλους ³⁾ ὑμῶν παναοίδιμοι.

Ἦχος δ΄.

Ἴδου νῦν ἐξέλαμψεν ἡ ὀλόφωτος πανήγυρις τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὡς ἀστέρας νοουμένους προβαλλομένη τούτους, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν φωτίζοντας καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκοντας, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν : Χαίρετε, στρατιῶται στερότάτοι τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων,

1) τῷ νέμοντι.—2) ἰσχύει.—3) τὰ ἄθλα.

οἱ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους τῇ πίστει τροπωσάμενοι καὶ Χριστὸν φωτοδότην ἐν τοῖς οἰκείοις μέλεσι δοξάσαντες· πρὸς ὃν πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τετρωμένοι ὅλως τῇ πρὸς Χριστὸν τελειοτάτῃ ἀγάπῃ, αἰδιμοὶ μάρτυρες, πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ῥωμαλέω φρονήματι ἠῤτομολήσατε, τοῦ σώματος μὴ φεισάμενοι· διὸ καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, λακτιζόμενοι, σπαραττόμενοι, [διὸ] καὶ ὀβελίσκοις ¹⁾ προσριπτόμενοι καὶ πικρῶς ἀνηλεῶς θανατούμενοι, χαίροντες τὰ πνεύματα ὑμῶν Χριστῷ παρεδώκατε. Παρουσίαν ²⁾ οὖν ἔχοντες ἀθλητικὴν πρὸς αὐτὸν ἱκετεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλάγ. α'.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἐτήσιος μνήμη τῶν πεντακτίμων ἀθλοφόρων Χριστοῦ, τῶν διὰ Χριστὸν τὸ σῶμα ἐκδόντων ταῖς βασάνοις, τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελεύνουσα σκοτομαίαν ³⁾ καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος γενομένη ⁴⁾ τοῖς πιστοῖς· τούτους εὐφημοῦντες προσεῖπωμεν· Χαίrete, ἀδαμάντινοι, οἱ τὴν ψυχὴν ἄτρωτον ταῖς βασάνοις διατηρήσαντες καὶ τῶν τυράννων τὰ θράση τῇ καρτερίᾳ ὑμῶν καταπλήξαντες· Χαίrete, Μανουήλ, Γεώργιε, Μιχαήλ, Γεώργιε καὶ Θεόδωρε, πολυάθλοι, πανθαύμαστοι μάρτυρες· Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον· Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πλοῦτον ἐν οὐρανοῖς νοητὸν ἀγωνισμάτων θησαυρίσαντες, Ἅγιοι, τὴν δόξαν τῶν ἐπικήρων καὶ φαινομένων, σοφοί, τὸν παρόντα πλοῦτον ἐβδελύξασθε· διὸ τὸν ⁵⁾ ἀκένωτον τῶν θαυμάτων ἐλάβετε παρὰ Κυρίου ⁶⁾ ἀληθῶς ἀξιόγαστοι τὰ παράδοξα ἱαμάτων χαρίσματα· ὄθεν καὶ πλουτιζόμενοι αὐτῶν ἐπιλάμψεσι πίστει καὶ πόθῳ τῆς θείας φιλανθρωπίας αἰτούμεθα τυχεῖν, ὑμῶν θείαις ἱκεσίαις, ἀθλοφόροι Χριστοῦ πανεύφημοι.

1) ὀβελίσκοι.—2) παρρησίαν.—3) σκοτομαίαν.—4) γενομένη.—5) τὴν.—6) Κυρίῳ.

Στίχος: Θανμαστὸς ὁ Θεός.

Δόξα τῷ ἀθλοθέτῃ Θεῷ, τῷ εὐδοκίσαντι (ἐν) Μάκρῃ ἀθλήσαι ὑμᾶς καὶ στήριγμα τοῖς ἐν πίστει τοῖς εὐολίστοις στερεὸν ἀναδείξει, μάρτυρες ὧ πεντάριθμοι, ἀγρύπνους τε φύλακας Σαμοθράκης πατρίδος ὑμῶν καὶ πολιούχους; καὶ ταχεῖς ἀντιλήπτορας ἐπιστήσαντι τοῖς οἰκίτορσιν ἅπασι, ὀύστας ¹⁾ καὶ βοηθοῦ; ἡμῶν τῶν πόθῳ, πανένδοξοι, ἐπιτελούντων τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσιμον, Χριστὸν δυσωπεῖτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Πάρεστε ἀοράτως ἡμῖν, τοῖς ἐν ᾠδαῖς ὑμῶν ἀγῶνας δοξάζουσι, μαρτύρων νέων ἢ δόξα καὶ παλαιῶν ἱερῶν, ἀθλοφόροι θεῖοι, ἐγκαλλώπισμα, ἡμᾶς ἐπισκέποντες ²⁾ καὶ τὴν χάριν βραβεύοντες τοῖς ἐκτελοῦσι ³⁾ τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν λύτρωσιν, ὅπως ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν λυτρούμενοι θλίψεων καὶ πολυπλόκων σκανδάλων καὶ λοιμικῆς νόσου πάντοτε ὑμᾶς κατὰ χρέος εὐφημῶμεν ⁴⁾ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν δοξάζοντες.

Δόξα ἤχος β.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν ἢ ὑμῶν, τοῖν τε καὶ καρδίαν καθάρσαντες δευτε αἶνον ἕσωμεν τῷ στεφοδοτῇ Χριστῷ ἐπὶ τῇ πολυδύνῳ ἀθλήσει τῶν ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ· σημεῖον γὰρ ἡ τῶν πράξεων γῆ τούτους δέχεται, ὡς μιμητὰς τοῦ σωτηρίου πάθους καὶ τῶν ἀγῶνων τὸ πλῆθος εὐλαβουμένη τῷ νικοποιῷ Χριστῷ δόξαν ἀπονεμαί, ἣν καὶ κληρωσάμενοι συνδιαωνίζουσι αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἰλεούμενοι· πάντες οὖν προσείπωμεν αὐτοῖς δεόμενοι: εὐσεβῶν θεῖαν ἄθροισιν, Ἅγιοι, περιφυλάττετε τὴν ἐκ πόθου τελοῦσαν τὴν φωτοφόρον ὑμῶν ἀθλησιν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον ⁵⁾, ἤχος γ'.

Πέντε μάρτυρες οἱ Σαμοθράκης γόνοι πέλοντες καὶ ἐν τῇ Μάκρῃ τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον ἀνύσαντες καὶ καταισχύναντες πλάνην τὴν βέβηλον καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύξαντες τοὺς τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν γεραίροντας λυτρώσατε ἐκ πάσης περιστάσεως.

Καὶ τὸ εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ, θαῦμα φοβερὸν καὶ παράδοξον τέρας, πῶς ἔφερον.

1) ὀύσταις.—2) ἐπισκέποντες.—3) ἐκτελοῦντας.—4) εὐφημοῦμεν.—5) Ἄλλα ἀπολυτίκια βλ. ἐν τέλει μικροῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου σ. 45.

Ἔϛ 1) πληγὰς ἀνηκούστους πανδείνους (ὑπομείναντες) οἱ ἔνδοξοὶ μάρτυρες τοῖς 2) τυροῖνις ἐκραύγαζον : οὐκ ἀρνούμεθα Χριστοῦ τὴν ἔνθεον πίστιν, ἀλλὰ στέρογομεν αὐτοῦ τὰ ἄχραντα πύθη, δι' ὧν κόσμος 3) σέσφσται.

Δόξα : ὁμοιον.

Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς σταυρωθέντα βουλήσει ἐπέγνωτε, σοφοὶ ἀθλοφόροι Κυρίου· καὶ τούτω ἐπόμενοι μέχρις αἵματος, ἔνδοξοὶ ἀπολαύετε τὴν αἰωνίζουσαν δόξαν, ἱκετεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Εἰς τὴν β'. στίχος. Θείας πίστεως.

Ἀκμαιότατοι, οἷον ἀδάμας καὶ ὡς ἄσαρκοι γενναιοφρόνως τὰς ἀφορήτους ἀλγηδόνας ἠνέγκατε· ὄθεν τῆς νίκης στεφάνους εἰλήφατε παρὰ Χριστοῦ, ἀθλοφόροι πεντάριθμοι, ἱκετεύοντες αὐτὸν ἐκτενωῶς, ἀοίδιμοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κατεπλάγη Ἰακώφ.

Κατεπλάγησα, σοφοί, αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαὶ καθορῶσαι τὴν ὑμῶν ἀδοξίαν, μάρτυρες Χριστοῦ, ἦν ἐδέξατε ἐν ταῖς βασίλοις γενναιοφρόνως ὄθεν καὶ, στεφάνους πλεξάμενοι ἁμαρτανίους, ἐνδόξους κατεστεψαν τὰς κεφαλὰς ὑμῶν χαίροντες (καὶ) δοξολογοῦσαι Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν σὺν ὑμῖν εἰς αἰῶνας.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Δόξα ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Μαρτυρίου καλλοναῖς ὠραϊζόμενοι ἀθλοφόροι καὶ στεφανηφοροῦντες τῷ Δεσπότη παρέστητε, δυσωποῦντες ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀθλησιν.

Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς. Καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Μάρτυρας ὑμῶν τοῦ Ἰησοῦ προφρόνως Ἰάκωβος.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυνθραῖον πέλαγος.

Μαρτύρων θεοστεφῶν τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίροντι 4) φῶς νοητόν μοι δώρησαι, Χριστέ, τὴν αἴγλην ἀπελαύνου μου τῆς ἁμαρτίας, δέομαι, καὶ καταναγάζων τὰς αἰσθήσεις μου.

1) ὁ.—2) καί.—3) κόσμον.—4) γεραίροντες.

Ἀνύστακτον τῆς ψυχῆς κτησάμενοι τὸ ὄμμα, πάνσοφοι, τὰς ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ παντελῶς ἠφανίσατε καὶ ἀσινὲς ὀχύρωμα τὸ τῆς ψυχῆς διετηρήσατε.

Ρητόρων τὰς φληναφίας, μάρτυρες, στερεῶς ἠλέγξατε καὶ αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας πολλὰς ἀνδρικῶς ὑπεμείνατε καὶ στεφάνους ἤρασθε νίκης πεντὰς ἢ ἀξιέπαινος.

Τυράννων τὰς ἀπειλὰς καὶ μάστιγας οἱ θεῖοι μάρτυρες ἀντ' οὐδενὸς ἠγήσαντο Χριστοῦ τῇ ἀγάπῃ πυρούμενοι καὶ πρὸς τὸν τούτου ἔρωτα ἀκατασχέτως ἐπαγόμενοι.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἐδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων ὑμῶν ¹⁾ ὀρθῶν τῇ ἀληθείᾳ ἀντιπεῖν ²⁾, πάνσοφοι, ἐν οὐδενὶ ἴσχυσαν πάντες οἱ τοῦ ψεύδους ἐξάρχοντες.

Ἀθλήσαντες καρτερῶς τείχη ἀνδρείας τοῖς πιστοῖς ὄφθητε, πᾶσαν ἐχθροῦ ἔνεδραν ἀποσκορακίζοντες, ἄντοι.

Στερεῶς λογισμοῦ ὥστε ἀόμαγτες ³⁾ φαιδροὶ ὄφθητε, πέντε ⁴⁾ στερεοὶ μάρτυρες ἐχθρῶν προσβολὰς ἀταπείνωτοι ⁵⁾,

⁶⁾ ὑπερήφανοι καὶ φαιδρὰν ὡς προσφοῖδα τὰ σεπτὰ αἵματα ὑμῶν, σοφοί, ἔχουσα νῦν ἢ ἐκκλησίᾳ φαίδρουνται.

Θεασκίον.

Μετάνοιαν τοῖς ἐν γῆ ὁ γεννηθεὶς ἐκ σοῦ, σεμνή, ἔθετο, διὸ κἄμοι ἐδωρήσατο καιρὸν μετανόιας, πανάχραντε.

Καταβασία. Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεβάλετε ⁶⁾ στερεῶς τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἅμα τοῖς τούτου ὑπουργοῖς, τὸν δὲ Σωτῆρα ἐν μέλεσι τοῖς οἰκείοις, μάρτυρες σοφοί, ἐδοξάσατε. Ὅθεν παρ' αὐτοῦ ἐδοξάσθητε πᾶσι τοῖς πιστοῖς πηγάζοντες ἰάσεις ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος· διὸ τοῖς ⁷⁾ πιστεῖ ὑμᾶς ⁸⁾ τιμῶσιν ῥῶσιν ⁹⁾ θεῖαν βραβεύσατε.

1) ἡμῶν.—2) ἀντιπεῖν.—3) πέντοι —4) ἀταπείνωτοι.—5) κατεβάλλετε.—6) τῇ.—7) ἡμᾶς.—8) ῥῶσιν.

Ῥδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νικητὰς ¹⁾ ὑμᾶς ἔστεψεν ἐν στεφάνοις ὁ βασιλεύς, πανένδοξοι, πάντων τῶν αἰώνων στησαμένους τρόπαια κατὰ τοῦ ἀλάστορος, λίαν θαυμαστά καὶ ἐξαίσια.

Ὡσπερ ἀείφωτοι ἐκκλησίας ἀστέρες τὸ κραταῖον στερέωμα φαιδρῶς δαδουχεῖτε ²⁾, νύκτα σκοτεινόμορφον, πεντάριθμοι μάρτυρες, τὴν βαρβάρων πλάνην ἐλαύνοντες.

Τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας θησαυρισμάτων τοῦ παναγίου πνεύματος πνευματικοῖς ὕμνοις σήμερον τιμήσωμεν· τὴν ἑσπέρην ³⁾ γὰρ νέμουσι τοῖς αὐτοῦς ⁴⁾ ἐν πίστει γεραίρουσιν.

Θεοτόκιον.

Οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον ἐκτείνων, Κόρη, σὲ (ἐν) οὐρανῷ ἀνέδειξε καὶ γῆς πλατυτέραν μήτραν ἀπειρόγαμον τὴν σὴν, ὡς ἠδύοκησεν, οἰκήσας, Θεόνυμφε Δέσποινα.

Καταβασία Ἐπι τῆς θείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ῥδὴ ε'. Σὺ, Κύριε μου πάς.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὑφαναν ἑαυτοῖς σωτηρίας ⁵⁾ ἡμαρτῶν τῆς πίστει οἱ ἀθλοφόροι ἐξ ἐκείνων αἱμάτων ὡς χλαῖναν τοῦτο βάψαντες.

Ἰκρίφ τοῦ σταυροῦ κρεμασθέντα τὸν Κύριον οἱ μάρτυρες καθορῶντες ἐμιμήσαντο τούτου τὰ πάνσεπτα παθήματα.

Ἡράσθησαν, Χριστέ, τοῦ σοῦ κάλλους οἱ Ἅγιοι καὶ δρόμῳ ἀνεπιστροφῶ ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σοὶ πόθῳ ἠκολούθησαν*.

Θεοτόκιον.

Ὅρος σε ὡς δασὺ καὶ κατάσκιον, ἄχραντε, καὶ πῖον πνεύματι θείῳ οἱ προφήται προσείδον, ἐξ ἧς Χριστὸς ἐλήλυθεν.

1) νικηταῖς.—2) δαδουχεῖται.—3) ῥῶσιν.—4) αὐτοῖς.—5) σωτηρίου.

* Κατὰ τὴν ἀκροστιχίδα «Μάρτυρας ὕμνων τοῦ Ἰησοῦ προφρόνως Ἰάκωβος κάθε τροπᾶριον θὰ ἤρχιζε κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων Μάρτυρας κλ. (σελ. 347) μετὰ τὸ «Ἡράσθησαν ..» καὶ πρὸ τοῦ «Ὅρος . . .» εἶδει νὰ ὑπάρχῃ τροπᾶριον ἀρχίζον ἀπὸ Σ. Ὁμοίως μετὰ τὸ «Πλάτυνον . . .» παρελείφθησαν τὰ ἀρχίζοντα ἀπὸ ΡΟ καὶ προσετέθησαν τέσσαρα ἄλλα. Ὁμοίως εἰς σελ. 350 προσετέθη τὸ «Οὐ θλίψης ἡμᾶς» (Σ. Θ.)

Καταβασία. Ὁρθησίωμεν ὄρθρον.

Ῥδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἐψωσεν ὡς τὰς κέδρους Λιβάνου ὁ Ἐψιστος ὑμᾶς στεροῶς ¹⁾ φυτευθέντας (ἐν) οἴκῳ τῷ τοῦ Κυρίου καὶ ἀνθοῦντας ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ γέγραπται.

Πλάτυνον, Ἐκκλησία Θεοῦ, τὰς ἐπαύλεις σου καὶ πανηγύριζε ἄρτι τοὺς στεροῦς ἐξάρχοντας ἀθλοφόρους, κεκτημένη ²⁾ καὶ τὴν ³⁾ τούτων ἀστράπτουσαν στίγμασιν.

Ῥφθητε Σαμοθράκης βλαστήματα, Ἅγιοι, καὶ ἐν τῇ Μάκρῃ τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου γενναίως ἠνύσατε, Μιχαῆλ, Μανουήλ, Θεόδωρε καὶ Γεώργιοι.

Ὀλβιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος ὑμῶν, γενναῖοι ὀπλῖται ὡς θανατωθέντων διὰ τὴν πάντων εὐζωΐαν καὶ θανάτῳ ζωὴν ἐκκληρώσασθε.

Θεοτόκιον.

Φέρουσα ⁴⁾ ἐν ἀγκάλαις τῆς δόξης τὸν Κύριον χειροβικῶς ὥσπερ θρόνος ἀνεδείχθης μόνη, εὐλογομένη ὑπὸ πάντες εὐλογούσι σε νόες καὶ ἄνθρωποι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ χαροῦσάντως ἀνευφημήσωμεν πιστῶν αἰ χορεῖται, ὅτι αὐτοὶ ἐκήρυξαν λαμπρὰ τῇ φωνῇ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὁμοτάτοις βαρβάροις, Μανουήλ, Θεόδωρος, Μιχαῆλος σὺν δύο τοῖς Γεωργίοις, οὓς χρεωστικῶς ἀναφημοῦντες τιμῶμεν ἐν ἕσμασιν.

Ὁ οἶκος.

Φώτισόν μου τὰς φρένας, Χριστέ μου· τοὺς γὰρ θεῖους ὀπλίτας σου εὐφημῆσαι ποθῶ, τοὺς πενταρίθμους μάρτυρας, καὶ δίδου μοι λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου εἰς τὸ ὑμνῆσαι αὐτοὺς εὐκλεῶς, ὡς στεφανηφόρους ἀθλητὰς καὶ τῶν παθῶν μιμητὰς καὶ τῶν σῶν δούλων ἀκλινεῖς πρεσβευτὰς· οὗτοι γὰρ αἰεὶ τῷ θεῷ σου θρόνῳ παριστάμενοι ἐξαιτοῦνται εὐρῆνην τῷ κόσμῳ δωρησασθαι, οὓς χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες τιμῶμεν ἐν ἕσμασιν.

1) στεροοί.—2) κεκτημένοι.—3) τῆς.—4) φέρουσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ στ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Μάρκῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχος.

Χορὸν τὸν πεντάριθμον νέων μαρτύρων,
Σαμοθράκη, γέραιρε νῦν ἐπαξίως,
Ἐκτη, γενναίους γ' ἐφάνη βιότοις τελευτή.
Ταῖς τῶν Ἀγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥῆσαι (;) ¹⁾ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίου, μάρτυρες, εὐκλεῶς, ὄντως ὑποκλί-
ναντες ὑμῶν τὰς ψυχὰς ἑαυτοὺς παραδεδώκατε πολλαῖς βασάνοις καὶ ἡμῶν
πρεσβεύηται χρηματίζετε.

Ὁ περιβάλλον τὸν Οὐρανὸν ἐν νέφεσιν ὡς Θεὸς θεῖαν περιέζωσε
δύναμιν καὶ ὑμᾶς ὑπομεῖναι τὰ ἐπίπονα τοῦ μαρτυρίου μέχρι τελευτῆς
πανεύφημοι μάρτυρες.

Τομὴν (;) ²⁾ τῆς πλάνης τοῖς ἱεροῖς εἰστήσατε, ἀθληταί, δειθροῖς
τῶν αἱμάτων τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχγυμένων ὑμῶν, ἔνδοξοι, ὅθεν νομίμως
στέφος χειρὸς αὐτοῦ ἐνεδύσασθε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Θεοτόκιον.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὡς ἐπὶ πόκον ὄντως, κόρη, ἕστασεν ἐν τῇ σῇ μήτρᾳ ³⁾ οὐρανόθεν,
ἄχραντε, τοῦ παντὸς ὁ δεσπότης καὶ ἐδρόσιζε ⁴⁾ τοὺς ἑκτακέντας πάλαι
τῷ φλογμῷ ἀπάτη τοῦ ὄφους.

Καταβασία. Οἱ παῖδες ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Σύνεσιν κτησάμενοι, σοφοί, πᾶσαν δυσέβειαν Ἀγαρηγῶν δυσμενῶν
ἀποσεισάμενοι, ἔνδοξοι, ἀσυνέτως ἀπονεμόντων ⁵⁾ διεθερμάνθητε πυρὶ τοῦ
θεοῦ πνεύματος καὶ τὴν πλάνην ἐν παρρησίᾳ πολλῇ διηλέγξατε.

Οὐ θλίψις ὑμᾶς οὐδὲ εἰρκτή, λιμὸς ἢ στέρησις ἡδέων, πάνσοφοι, οὔτε
βασάνων ἐπίτασις, οὐ ζωῆς προσκαιροῦ στέρησις χωρίσαι ἴσχυσε Χριστοῦ
τῆς ἀγαπήσεως, ᾧ βοῶμεν : πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰδεῖν ἐφιέμενοι, σοφοί, κάλλος τὸ ἄρρητον Χριστοῦ καὶ ἄφραστον, πᾶ-

1) Ῥῆσαι (;)—2) νομήν, πρβλ. τοὺς τε μ ό ν τ ε ς τὰς ἐπινοίας τῶν παρα-
νόμων.—3) μήτραν.—4) ἐδρόσιζε.—5) ἀπονέμοντας.

σαν ἐπίγειον τρυφήν τε καὶ πλοῦτον ῥέοντα ἐξουθενήσατε καὶ τῶν βασάνων προσβολαῖς οὐχ ἡττηθέντες νικητικῶς στεφάνους εἰλήφατε.

Θεοτόκιον.

Αἴνεσιν προσάγουσιν αἰεὶ τὰ ἐπουράνια τῶν νόων τάγματα, θεογεν-
νῆτορ, τῷ τόκῳ σου, ὡς Θεῶ, μεθ' ὧν καὶ ἄνθρωποι οἱ ἐπιγνόντες διὰ
σοῦ τοῦτον κραυγάζομεν : εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή 1) καὶ ἅγια ἡμέρα.

Ῥοδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Κάλλος νοητὸν ποθοῦντες, μακάριοι, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα
ἐδράμετε τοῦ μαρτυρίου βοῶντες, πάνσοφοι : ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου περι-
πατήσωμεν ὡς ἐν πλούτῳ χαίροντες, φιλόανθρωπε, εἰς αἰῶνας αἰῶνων δο-
ξάζοντες.

Ὡς ἐν ἱεροῖς ἱερῶς δοξάσαντα 2) ἔπνοις τὴν μνήμην ὑμῶν, μάρτυρες
πεντάριθμοι, ὑμῶν πρεσβείαις καθικεύσατε ἁμαρτιῶν με 3) ἄφεισιν εὐ-
ρεῖν καὶ κλέος καὶ τῆς θείας δόξης τὸν ἀξιῶσον ἀξιῶσει ὑμῶν ἀξιῶσαι 4).

Βάρος τῆς σαρκός, σοφοί, ἀποσπένοντες διεβιάσθητε πρὸς τὰ ὑπερ-
κόσμια καὶ νῦν σὺν θείοις μαρτύρων τάγμασι καὶ τοῖς ἁγίοις ἄπασιν φα-
δόως πιστάσθε τῷ Κυρίῳ ὄντι 5) ἐξαιτούμενοι τῶν πταισμάτων ταῖς
πόθῳ τιμῶσιν ὑμᾶς.

Θεοτόκιον.

Φθέγματι λαμπρῷ γλώσση διατόφῳ τε τρανῶς ἐκήρυξαν ὄντως Θεο-
τόκον σε ἐν τῷ σταδίῳ, παρθένε ἄχραντε, μάρτυρες οἱ πεντάριθμοι καὶ
τὴν ἀντίχριστον τῶν ἀνόμων πλάνην ἐστηλίτευσαν καὶ στεφάνους τῆς νί-
κης ἐδέξαντο.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαῆς τῶν μαρτύρων ἐξέλαμψε νῦν ἑορτὴ φωταγωγοῦσα τοὺς 6)
πίστει ἐπιτελοῦντας τὴν αὐτῶν πάμφωτον σήμερον μνήμην καὶ τὸν Χρι-
στὸν ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς Σαμοθράκης καύχημα καὶ Μάκρης ἐγκαλλόπισμα ἐδείχθητε, ἀ-

1) κλητή.—2) δοξάσαντι.—3) μοι.—4) ἀξιῶσαι.—5) λύσιν.—6) τῆ.

θλοφόροι, ὡς ἀριστεύσαντες ἅμα σταυρῶ περιφραττόμενοι, ἀλλὰ νῦν παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος σὺν τοῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων περιφρουρήσατε πάντας.

Εἰς τοὺς αἶνους. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Πᾶσα προη-ίστώμεν.

Στίχος δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον, πιστοί, τελέσωμεν τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ ἑορτὴν τὴν σεβάσιμον ἐν ᾧδαῖς καὶ ἕσμασιν ἀνυμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δοξάσαντα καὶ ὡς φωσφόρους λαμπτήρας δείξαντα φέγγος νοούμενον εὐσεβείας λάμποντας καὶ παμφανῶν θαυμάτων ἐκπέμποντας ἀκτίνας πάντοτε.

Κλέος Σαμοθράκης ὤφθητε, Μάκρης, σοφοί, καλλονή, ὀρθοδόξων εὐπρέπεια, ἐκκλησίας στηρίγματα, Μανουὴλ καὶ Γεωργιοὶ σὺν Θεοδώρῳ καὶ Μιχαὴλ τῷ στερεῶ ὅθεν χαίρομεν τὴν ὑμῶν πανήγυριν χροαστικῶς τὸν Χριστὸν γεραίροντες, τὸν ὑμᾶς στεφανώσας.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσει τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἔστολίσατε, Ἅγιοι, καὶ ἐναπαρέβατε ἀσεβείας τὴν καμάν καὶ τοὺς βαρβάρους σαφῶς ἠσχύνετε τῇ ἀήττητῳ, σοφοὶ ἐνστάσει λαῶν καὶ πρὸς τὸν παράδεισον χαρμονικῶς εἰσήλθετε χαίροντες μαστυροῦ ἐνάσει.

Μέγας εἶ, μόνε φιλόθρωπε, τὰ ἔργα δὲ θαυμαστά σου τὰ θεῖα καὶ ἔνδοξα, ὅτι [καὶ] ἐνίσχυσας τοὺς Ἅγίους σου μάρτυρας τὴν δυναστείαν τοῦ πολεμήτορος καταπατήσαι ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῆς σεπτῆς δυνάμεως, δι' ἧς, Χριστέ, πάντας περιφουρήσον τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν πάμφωτον μνήμην τῆς ὑμῶν ἀθλήσεως πιστῶς ἄγοντες ἀνυμνοῦμεν, πεντάριθμοι μάρτυρες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ὑμᾶς ἐνίσχυσαντα παραδόξως καὶ νικητὰς κατ' ἐχθρῶν ἀναδείξαντα καὶ θαυμάτων χάρισι μεγαλύναντα ὅθεν τὰ στίφη τῶν πιστῶν σενηλθόντα γεραίρει τὴν ἐκ Θεοῦ ὑμῖν δοθεῖσαν χάριν καὶ ἐν πίστει βοῶσι: χαίρετε, στρατιῶται ἀήττητοι τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων, οἱ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους τῇ πίστει τροπασάμενοι καὶ Χριστὸν τὸν φωτοδότην ἐν τοῖς οἰκείοις μέλεσι δοξάσαντες, πρὸς ὃν πρεσβείαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἐνεγκαιμένης νήσου τοῦ σώζεσθαι αὐτὴν¹⁾ ἐξ ἐπιδρομῆς βαρβάρων, λιμοῦ καὶ

1) αὐτῶν.

λοιμοῦ καὶ πάσης δεινῆς περιστάσεως, καὶ τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσιν ὑμᾶς δωρηθῆναι εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ῥῶδ' γ'. καὶ στ'.

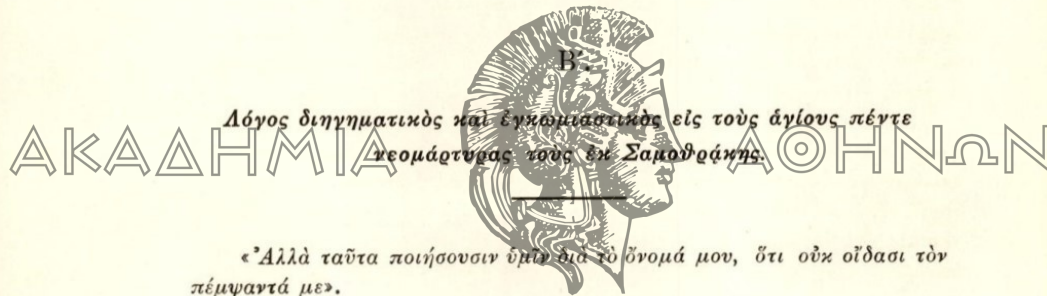
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Μεγαλνάριον' εἰς ἦχον β'.

Σαμοθρακῆς γόνους λαμπροὺς καὶ τῆς χώρας Μάκρης μέγα κλέος τε καὶ φρουροὺς καὶ τῶν ἀσθενούντων ἰατροὺς τε καὶ σώστας τοὺς πέντε μεγάθλους ἀνευφημήσωμεν.

Ἐσθλῶν ἀπάντων Χριστὸς

Ἄρχῃ καὶ Τέλως.

« Ἄλλὰ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμεῖς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με ».

Μαρτυρικὴν πανήγυριν σήμερον, εὐλογημένοι Χριστιανοί, ἐπιτελεῖ γηθουσύνως ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Μαρτύρων μνήμην ἄγει, αὐθις λέγω, ὁ Χριστώνυμος τοῦ Κυρίου λαός, χαίρων λίαν καὶ εὐφραινόμενος οὐ μόνον εἰς τὴν θεόσωστον νῆσον Σαμοθράκην, ἐκ τῆς ὁποίας ἐβλάστησαν ὡς ῥόδα τερπνὰ καὶ ἀμόραντα οἱ καλλίνικοι οὗτοι πέντε νεολαμπεῖς μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ οἱ εὐσεβῶς φιλομάρτυρες, πλουτήσαντες πρεσβευτὰς διαπύρους καὶ ἰατροὺς παθῶν ἀμίσθους καὶ ἐν κινδύνους ἐτοιμοὺς βοηθοὺς καὶ ἀντιλήπτορας.

Διότι, καθὼς ὁ ὀρώμενος αὐτὸς οὐρανὸς λαμπρύνεται καὶ στολίζεται ἀπὸ τὸν χορὸν τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ μεγάλου φωστήρος ἡλίου ἐγκαλλωπίζεται καὶ φαιδρύνεται, οὕτω καὶ ὁ νοητὸς οὐρανός, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, λέγω, ἀγάλλεται [μὲν] καὶ χαίρει σφόδρα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐνδοξάζεται ἐν ταῖς μνήμαῖς τῶν Ἁγίων αὐτοῦ, ὡς φίλων ἀγαθῶν καὶ πιστῶν αὐτοῦ χρηματισάντων. Ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀείμνη-

στοι κατεφρόνησαν καὶ ἀφήκαν δι' ἀγάπην αὐτοῦ κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια, δόξαν, τιμὴν, πλοῦτον, τρυφήν καὶ ἀπόλαυσιν καὶ αὐτὸ τὸ σῶμά τους καὶ ζώην, διὰ νὰ κερδίσωσι μόνον αὐτὸν τὸν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὴν οὐρανίαν βασιλείαν του καὶ αἰώνιον μακαριότητα τῶν δικαίων, διὰ τοῦτο καὶ ὑπέμειναν διὰ τὴν ἀγάπην του οἱ γενναῖοι τῷ ὄντι καὶ ἀθλόφοροι Μάρτυρες, τοιαῦτα πάνδεινα κολαστήρια, μάλιστα εἰς τούτους τοὺς ἐσχάτους χρόνους, ὅπου ἐφθάσαμεν οἱ ταλαίπωροι καὶ εὐρισκόμεθα ὅλως διόλου εἰς τὰ φθαρτὰ καὶ μάταια ἀποβλέποντες καὶ διὰ μέλλοντα αἰώνια ἀγαθὰ δὲν μᾶς μέλει 1). Ἄλλ' οὔτοι οἱ αἰοίδιμοι τῷ ὄντι καὶ τρισμακάριοι δὲν ἠμποδίσθησαν οὔτε ἀπὸ καιρικῆς περιστάσεως, οὔτε ἀπὸ σωματικῆν ἠδυπάθειαν ἐνικήθησαν, ἀλλ' ὠμολόγησαν τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον τυράννων ὀμοτάτων θηριωνύμων ἀνθρώπων φέροντες εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ σφαγῆς καὶ χύσεως αἵματος καὶ ἔχοντες εἰς τὰς κεφαλὰς των στεφάνους ὀλοαμπεῖς, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου δηλαδὴ καὶ κόσμου καὶ σαρκὸς αὐτῶν νίκην, μιμηθέντες ὅσον τὸ δυνατόν οἱ μακάριοι αὐτὸν τὸν διδάσκαλον καὶ σωτήρα πάντων Κύριον καὶ Θεόν, κινούμενοι ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν διακενοῦ κατῶν πόθου καὶ θερμοτάτης ἀγάπης.

Διότι μὴ δειλιάσαντες ποσῶς πρὸς τοὺς ἀπειθέτατους ἐκείνους ἐκείνους ἐκείνους καὶ δικαίως τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως, οἷε τὰ τρομερότατα ἐκείνων καὶ ἀλγεῖνά κολαστήρια, ἀλλὰ παραδοῦντες ὑπερβαλῶς ἑαυτοὺς τοῖς ἀνημέροις καὶ ἀγριωτάτοις ἐκείνοις τυράνοις καὶ ὀμοτάτοις βασιανισταῖς καὶ ὑπομείναντες μεγαλοψύχως βασανιστικὰ μικρότατα, στρεβλώσεις ποικίλας, καταπέλτας 2) φοβερούς, ὥστε ὅπου μόνον νὰ τὰ βλέπη τινὰς καὶ νὰ ἀκούσῃ εἶναι φρικτὸν καὶ τρομερόν.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κύριος δικαίως τοὺς ἠγάπησε καὶ ἐδόξασε διαφερόντως, ὡς μεγίστους ἥρωας καὶ χαίρει μᾶλλον ἐπ' αὐτοῖς, ὡς ὁ ἴδιος φανερώνει διὰ τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου εἰς τὴν αὐτοῦ ἀποκάλυψιν: «Ὅτι ἡ πόλις ἡ ἀγία ἐκείνη, ἡ μήτηρ τῶν πρωτοτόκων, ἦτον τεθμελιωμένη ἐπὶ τὸν ἴσπιν, ἦτοι ἄνω τῶν αἱμάτων καὶ πληγῶν τῶν μαρτύρων καὶ ὅτι δι' αὐτῶν (τῶν μαρτύρων δηλαδὴ) κοσμεῖται ὁμοῦ καὶ τὸ ἴδιον πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ».

Ἐμάθετε τὴν ὑπερβάλλουσαν πρὸς τοὺς μάρτυρας τοῦ Θεοῦ ἀγάπην, ἀσύγκριτον τιμὴν καὶ μεγαλειότητα καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας λέγει περὶ αὐτῶν τῶν μαρτύρων: «Καὶ ἔσται ὁ Κύριος εἰς ὄνομα αὐτοῦ καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον», σημεῖον δέ, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην καὶ τοῦ κόσμου

1) μέλλει — οὐ φροντίζ ἡμῖν.—2) κατὰ πέλτες=βασανιστήριον ὄργανον, ἐν ᾧ ἐξηρθροῦντο τὰ μέλη τῶν κολαζομένων ὑπὸ τῶν δημίων.

τούτου γεγονυῖαν, δηλαδή διὰ τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ πληγῶν καὶ θανάτου αὐτῶν ἐδήλωσε.

Καὶ ὁ Φίλων ὁ Καρπάθιος γράφει, ὅτι ὁρμίσκοι ¹⁾ καὶ ὁμοιώματα χρυσοῦ εἶναι τὰ μαρτύρια καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ κολαστήρια ²⁾ τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ὅθεν καὶ δικαίως προσκυνοῦνται παρὰ πάντων τῶν πιστῶν, ὑμνολογοῦνται καὶ πανηγυρίζονται ἐτησίως ἀπανταχοῦ λαμπρῶς, ὡς φίλοι ἄριστοι τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ σήμερον εορτάζονται λαμπρῶς οἱ πενταυγεῖς οὗτοι νεομάρτυρες, ὅπου ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν τὴν πατρίδα των Σαμοθράκην, τὴν πρῶτην ³⁾ ἄσημον καὶ ἀκατανόμαστον, νῦν δὲ δι' αὐτῶν πανταχοῦ ἐπίσημον καὶ ὀνομαστὴν γενομένην.

Ἄς ἀρχίσωμεν λοιπὸν ἐξ ἀρχῆς τὴν γλυκυτάτην διήγησιν τοῦ φρικτοῦ αὐτῶν μαρτυρίου, πῶς ἐγένεν ἐξ ἀρχῆς, τίνι τρόπῳ ἠγωνίσθησαν καὶ γενναίως ἠρίστευσαν καὶ διὰ τοῦτο ἐδοξάσθησαν μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ τιμῶνται ἀπὸ ἡμᾶς καὶ εορτάζονται σήμερον. Οὗτοι οἱ καλλίνικοι πέντε μάρτυρες Μανουὴλ, Θεόδωρος, Γεώργιος καὶ νεώτερος Γεώργιος ⁴⁾, ἦσαν γεννήματα καὶ θρέμματα τῆς νήσου Σαμοθράκης, ὁ δὲ Μιχαὴλ κατήγετο ἀπὸ τὴν περιήμιον Κύπρον ὅντις δὲ νεοεῖς τὴν ἡλικίαν συνέβη κατὰ τὸ 1821 ἢ θρυλουμένη ⁵⁾ ἐκείνη ἐπανάστασις, ὅτε ἡ νῆσος αὕτη Σαμοθράκη ἠχμαλωτίσθη ἐλεεινῶς, ἐλθόντων ἀπὸ Ἀράβων, Τενέδου καὶ ἄλλων τόπων Ἀγαρηῶν καὶ φονευσάντων τοὺς Χριστιανοὺς κατοικοῦντας Σαμοθράκης τὰς δὲ γυναῖκας καὶ παιδιὰ ἀνήλικα ἠχμαλώτισαν καὶ διεμοίρασαν εἰς Ἀνατολίην, Εὐρώπην καὶ Αἴγυπτον.

Τότε δὴ καὶ αὐτοὺς τοὺς τέσσαρας ἠχμαλώτισαν ⁶⁾ ὁμοῦ μὲ τὸν Μιχαῆλον, ὅστις ἦτον ἡλικιωμένος, ἀλλὰ φοβηθεὶς τὸν θάνατον καὶ φιλοψυχήσας ἐξώμοσεν ἐλεεινῶς· τοὺς δὲ τέσσαρας παιδας πωλήσαντες εἰς Τούρκους, τοὺς ἐτούρκισαν καὶ ὁ [μὲν] Μανουὴλ πωληθεὶς εἰς Αἴγυπτον ἐδόθη εἰς σχολεῖον Ἀγαρηῶν καὶ ἔμαθε τὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον καὶ γράμματα καὶ ἐγυμνάσθη εἰς τὰ βιβλία τῶν Ἀγαρηῶν ἀρκετά.

Ἄφ' οὗ δὲ ἐγένεν εἰρήνη καὶ ἡ Ἑλλάς ἠλευθερώθη καὶ οἱ αἰχμαλωτισθέντες Χριστιανοὶ ἄλλοι μὲν ἠλευθεροῦντο, ἕτεροι δὲ φεύγοντες κρυφίως ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς ἤρχοντο εἰς τοὺς τόπους τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐχρί-

1) ἑρμίσκοι—ὁ ρ μ ῖ σ κ ο ς ὑποκρ. τοῦ ὁ ρ μ ο ς = κυκλικὴ σειρά ὁμεία πρὸς περιδέραιον.—2) κολαστήρια.—3) πρῶτην.—4) Ἐν τῷ πρωιογράφῳ ἐφέρετο νεώτερος Θεόδωρος, κατὰ lapsus calami, πάντως διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως Χρ. Ρηγοπούλλου, σημειοῦντος ὅτι κατὰ λάθος ἀναφέρονται δύο Θεόδωροι ἀντὶ δύο Γεωργίων ὑπὸ τοῦ ρήτορος. Ἄλλως τε τοῦτο ἐκφαίνεται ἐκ τῆς Ἀκολουθίας, ἐν ἣ πεντάκις μνημονεύονται ἐν ἀπολυτικίαις καὶ καταβασίαις τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ κατωτέρω ἐν τῇ ἀφηγήσει τοῦ μαρτυρίου των ἀείποτε Γεώργιοι λέγονται.—5) θρυλουμένη.—6) ἠχμαλωτίσαντες.

οντο καὶ ἠνώνοντο τοῖς χριστιανοῖς, τότε καὶ οὗτοι οἱ πέντε ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Σαμοθράκην καὶ ἐπαναλαβόντες τὰ πατρικά των κτήματα ἠνώθησαν μετὰ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ ἐχριστιανίζον. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐγνώσθησαν εἰς τοὺς Τούρκους τοὺς ἐγκατοίκους Σαμοθράκης καὶ αὐτοὶ ἐδήλωσαν εἰς τοὺς ἄλλους Τούρκους τῆς Θράκης, τότε ὁ κατὰ καιρὸν Ἀγᾶς, καὶ Καδῆς ἐφοβέρισαν αὐτοὺς καὶ λαβόντες ἀρκετὰ χρήματα ἀπέλυσαν αὐτοὺς ἐλευθέρους. Καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ἡγεμόνων¹⁾ τὰ αὐτὰ ἔπασχον καὶ μετὰ ζῆμίαν πολλὴν χρημάτων ἐλυτρώνοντο· οἱ δὲ χριστιανοὶ ἐγκάτοικοι τῆς Νήσου ἐσυμβούλευον αὐτοὺς ν' ἀναχωρήσουν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, μήπως καὶ κινδυνεύσωσι τὴν ζωὴν των, [ἐκεῖ] ὡς γνωσθέντες ἀπὸ τοῦ ἀσεβεῖς· ἀλλ' οἱ εὐλογημένοι οὗτοι δὲν ἠθέλησαν ν' ἀναχωρήσωσιν ἀλλὰ ἀπεφάσισαν ὁμογυμνῶς, ἀνίσως καὶ ἤθελον βιασθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀσεβεῖς, νὰ μαρτυρήσωσι τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ ἀποθάνωσι διὰ τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ ἐγένετο

Ὁ Ἀρχιερεὺς Τραϊανουπόλεως ἐπίτροπος τοῦ Μαρωνείας²⁾, ἀποδημῶντος τότε [τοῦ Μαρωνείας] εἰς βασιλεύουσάν, καὶ ἔχων τὴν ἐπίσκεψιν ὅλης τῆς ἐπαρχίας καὶ αὐτῆς τῆς νήσου Σαμοθράκης ἐσυμβούλευε καὶ αὐτὸς τοὺς μάρτυρας ν' ἀναχωρήσωσιν, ἵνα μὴ κινδυνεύσωσι, καὶ ἐπειδὴ ἀπῆλθεν εἰς βασιλεύουσάν δι' ἀνάγκης ἀποθέσει, του, ἠρώτησε τὸν ἀπὸ Σαμοθράκης Παναγιώτατον Πατριάρχην Κόνσταντινουπόλεως, ἐὰν ἴδουσι νὰ ἀπεκρίθῃ τοὺς μάρτυρας ἐν καιρῷ βίας τῶν ἀσεβῶν· πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Πατριάρχης, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς ὑποκειμένη οὕσα εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, οὐδεμίαν βοήθειαν δύναται νὰ δώσῃ εἰς τοὺς τοιοῦτους ἐξωμώτας καὶ φωραθέντας³⁾ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· ἀλλ' ἡ μόνη σωτηρία αὐτῶν εἶναι, ἐὰν θέλωσι, ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, πρὶν ἢ πιασθῶσι. Ταύτην τὴν συμβουλὴν ἀνήγγειλεν ὁ ὤθηεις ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως εἰς τοὺς μάρτυρας ἐπανελθὼν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔλαβε τὸ Καδηλίκι⁴⁾ τῆς Μάικρης κωμοπόλεως κάποιος σκληρὸς Ἀπτουρραχμὰν ἐφένδης λεγόμενος, ὁμῶς καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ζηλωτὴς ἄκρος τῆς τοῦ Μωάμεθ θρησκείας, ὅστις ἔχων τὴν κυριαρχίαν τῆς Σαμοθράκης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἀπέρασεν⁵⁾ ἐκεῖ διὰ νὰ συνάξῃ τὰ δικαιώματά του καὶ ἀπὸ τὴν Νήσον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπροδόθησαν παρὰ τῶν ἀσεβῶν οἱ Μάρτυρες, τοὺς ὁποίους καλέσας πρῶτον ἤρχισε νὰ

1) ἡ γ ε μ ο ν ε ς = οἱ ἐκάστοτε διοικηταὶ τῆς νήσου, ἦτοι ὁ ἀγᾶς (πολιτικὸς κυβερνήτης) καὶ ὁ καθῆς (ιεροδίκης).—2) τοῦ μητροπολίτου Δ α ν ἠ λ (1821—1838) Γερμανοῦ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι κτλ. «Θρακικά» τόμ. ΣΤ'. σελ. 87.—3) φωραθέντες.—4) τὸ ὑποῦργημα τοῦ καθῆ, δηλ.—5) διαλεκτικὸς ρῆμα ἀ π ε ρ ῶ (περνῶ—περῶ).

τοὺς συμβουλευή με ἰλαρὸν πρόσχημα ὁ δόλιος, ὅτι, δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς πρέπον νὰ ἀφήσωσι τὴν λαμπρὰν θρησκείαν τῶν Ἀγαρηνῶν, ὅπου κρατεῖ πανταχόθεν καὶ βασιλεύει, τὴν ὁποίαν ἐδέχθησαν καὶ ἐδιδάχθησαν καὶ αὐτοί, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, ὑποκειμένην εἰς αὐτοὺς οὖσαν καὶ ἄσημον, καὶ μάλιστα ὅπου φέρνει κίνδυνον κεφαλικόν!) εἰς αὐτούς, ἐὰν ἐπιμένωσιν εἰς τὸ πείσμα τῶν καὶ δὲν ὑπακούωσι, καὶ μάλιστα ὅπου καὶ αὐτὸς νὰ τὸ σιωπήσῃ δὲν δύναται (ὡς ἔλεγεν), ὅτι κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς πασσάδες, ὅπου τὸν ἐκυρίευσεν 2).

Πρὸς ταῦτα οἱ μάρτυρες ὁμοφώνως ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἡμεῖς Χριστιανοὶ εἴμεθα ἀπὸ τοὺς πατέρας μας καὶ μετὰ τὸ νὰ ἠχμαλωτίσθῃμεν ἀνήλικοι, δυναστικῶς μᾶς ἐτούρκισαν οἱ Ἀγάδες μᾶς. Τώρα ὁμως, ὅπου ἐγνωρίσαμεν τὸ συμφέρον μας, ἐδέχθημεν πάλιν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν πατέρων μας, τὴν ὁποίαν ποσῶς δὲν ἀρνούμεθα, ἀλλ' εἴμεθα ἔτοιμοι ν' ἀποθάνωμεν ὅλοι μας δι' αὐτήν, Ὅ δὲ μιὰρὸς καθῆς βλέπων τὴν τόλμην τῶν μαρτύρων καὶ γνωρίζων ὅτι εὐκόλα δὲν ἤρνοῦντο τὴν πίστιν τῶν τότε ἐπρόσταξε καὶ τοὺς ἐφυλάκισαν. Καὶ νὰ παγιδεύσῃ τὸν δεσπότην 3) (ὅστις συνέπεσε νὰ εὐρεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τεύρι 4) τῆς Σαμοθράκης) ἤρχισε μὲν μετὰ ὑπόκρισιν φιλικὴν νὰ τοῦ φέρῃ τί ἐπρεπε νὰ κάμῃ εἰς τοὺς ὑβριστὰς τῆς θρησκείας τοῦ νὰ τοὺς θανατώσῃ ἢ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ; Τούτῳ δὲ ἐποίησε, διὰ τὸ νὰ μὴ εἶναι ὁ δεσπότης παρεκκίνησε τοὺς ἀγίους εἰς τὸ μαρτυρεῖν καὶ ἐὰν τὸν συμβούλευσε νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἄθνην καὶ νὰ μὴ τοὺς θανατώσῃ, νὰ τὸν καταδικάσῃ καὶ αὐτὸν ὡς ὑπεύθυνον.

Ὁ ἀρχιερεὺς γνωρίσας τὸν ὄλεον τοῦ τυράννου ἀπεκρίθη ὅτι οὐδεμίαν εἶδῃσιν εἶχε περὶ τῶν τοιαύτων, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἶναι, νὰ τοὺς θανατώσῃ τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ, ὡς κριτῆς, ὅπου εἶναι. Μὴ δυνῆθεις λοιπὸν ὁ πανουργότατος ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν δεσπότην ἐκεῖνα ὅπου ἐπόθει, ἐμεθοδεύθη διὰ τὸ λάβῃ χρήματα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας καὶ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ. Ὅθεν καὶ κατώρθωσε, καὶ ἀπέλυσε πρὸς καιρὸν τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπεράσας εἰς Μάκρην ἐκίθητο. Μετὰ δὲ καιρὸν, ὅπου ἦλθεν ἕνας ὁμόφρων ἐκείνου τύραννος 5) μανικὸς, συνομώσας μετὰ τὸν ὁ ἐπάρατος ἔκαμε καὶ ἔφεραν τοὺς εὐλογημένους πέντε ὁμολογητὰς

1) δηλ. θάνατον.—2) τῶν ὁποίων ἦτο ὑφιστάμενος, δηλ.—3) Προφανῶς τὸν Τραϊανουπόλεως, τὸν ἐπίτροπον Μαρωνείας.—4) τ ε ὕ ρ ι ἢ α ε ὕ ρ ι ἐλέγετο ἢ κατ' ἔτος τοῦ μητροπολίτου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ ἐπισκόπου περιοδεῖα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ πρὸς εὐλογίαν τοῦ ποιμνίου του, διευθύνει τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ εἰσπραξίν τῶν δικαιωμάτων του. Ἡ λέξις φαίνεται μοι Τουρκικὴ καὶ ἦτο καθιερωμένη ἐν ταῖς μητροπόλεσι.—5) τύραννος = ἀγᾶς (πολιτικὸς διοικητής).

ἀπὸ τὴν Σαμοθράκην μὲ βίαν καὶ εὐθύς, ὅπου ἤλθον ἐκεῖ, τὴν νύκτα-
ἐκείνην τοὺς ἀπέκλεισαν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας των
ἔκλεισαν εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον. Ἦτον δὲ τότε ἡμέρα τῆς ἀθιμείτου
νηστείας τῶν Τούρκων λεγομένης παρ' αὐτῶν ἡμαζάν. Διὸ καὶ τὴν ἡ-
μέραν ἐκείνην ἔμειναν κεκλεισμένοι. Τὸ δὲ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἔφαγον εἰς κό-
ρον κατὰ τὸ ἔθος των, ὥρισεν ὁ τύραννος καὶ τοὺς ἐπαρουσίασαν ¹⁾ ἔμ-
προσθεν εἰς αὐτοὺς καὶ λέγει τους, μὲ πρόσωπον σοβαρὸν, ὅστις ἦτο τὸ
γένος Ἄλβανός, σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος.

— Λέγετέ μοι, ποῖοι ἐστέ ;

Οἱ δὲ μάρτυρες ἀπεκρίθησαν μὲ πρόσωπον ἰλαρὸν:

— Ἡμεῖς, ἀθθέντα, εἴμεθα Χριστιανοὶ ἀπὸ προγόνων μας γεγενημέ-
νοι καὶ ἀνατεθραμμένοι εἰς τὴν νῆσον Σαμοθράκην καὶ ἐν καιρῷ τῆς κα-
ταδρομῆς τῆς πατρίδος μας ἐφόνευσαν βαρβαρικῶς οἱ ὁμόθησκοὶ σου
τοὺς γονεῖς μας καὶ πωλήσαντες ἡμᾶς ὡς αἰχμαλώτους, καὶ παιδία ὄντας ²⁾
μικρά, μᾶς ἐτούρκισαν οἱ ἀθθένται μας· τῶρα ὁμοῦ, ὅπου ἤλθομεν εἰς ἡ-
λικίαν νόμιμον καὶ ἐγνωρίσαμεν τὴν διαφοράν τῆς ἀληθοῦς προγονικῆς
ἡμῶν πίστεως, ἀποστραφέντες τὸ σκότος τῆς εὐλανῆς ὑπεστρέψαμεν πάλιν
εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ τύραννος ἐθυμώθη ὄλος καὶ πνέων πῦρ πρὸς τοὺς
μάρτυρας λέγει τους :
— Ὡς ἀπετολήσατέ, ἀνόητοι, καὶ κατεφρονήσατε τὴν ἀληθινὴν πί-
στιν τῶν Μωαμεθανῶν, ἡ ὁποία, ἀφ' ὧν σᾶς ἐγάρισε ³⁾ τὴν παρούσαν ζωὴν,
ὅπου ἦσθε ⁴⁾ τότε διὰ τὸ θανατωθῆτε, καθὼς καὶ οἱ γονεῖς σας, σᾶς ὑπό-
σχεται καὶ μετὰ θάνατον πολλὰ ἀγαθὰ πανευφροσύνα ;

Οἱ δὲ μάρτυρες ἀπεκρίθησαν ὅτι, ἡμεῖς, ὦ Ἡγεμῶν, εἰς τὸ ἐξῆς δὲν
θέλομεν εὐζῶμεν ἀσεβῶς, ἀλλὰ προτιμῶμεν κάλλιον θάνατον πρόσκαιρον
παρὰ τὸ κολαζόμεθα ⁵⁾ αἰώνως μὲ ἐσᾶς εἰς αἰώνιον κόλασιν· τὰ δὲ ὅσα
καλὰ μᾶς ὑπόσχεσθε, ἔχετε αὐτὰ ἐσεῖς· διότι ἡμεῖς αὐτὰ δὲν τὰ θέλομεν,
ἐπειδὴ καὶ ἠπατήθημεν ἀρνηθέντες τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ὅπου
προξενεῖ ζωὴν αἰώνιον τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι, διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν
σήμερον κατ' ἐνώπιον πάντων ὅτι Χριστιανοὶ εἴμεθα καὶ Χριστιανοὶ θέ-
λομεν ν' ἀποθάνωμεν καὶ μὴν ἐλπίζης ποτὲ εὐμεταβάλλης ⁶⁾ τὴν γνώ-
μην μας.

Εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος ἐπρόσταξε τοὺς στρατιώτας εὐφυλα-
κίσουν τοὺς μάρτυρας καὶ ἀφοῦ τοὺς ἔφεραν εἰς τὴν φυλακὴν, τὰς μὲν χει-
ρὰς των ἔδεσαν ὀπισθεν, τοὺς δὲ πόδας ἠσφάλισαν εἰς τὸ ξύλον καὶ ἔστε-

1) ἐπαρουσίασαν.—2) ὄντες.—3) ἐγάρισε.—4) εἶσθε.—5) κολαζόμεθα.—6) με-
ταβάλλης.

κον ὄρθιοι· εἰς δὲ τὸν τράχηλόν των ἔδεσαν ἄλυσον, καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐκρέματο, οἱ δὲ πόδες ἦσαν σφαλισμένοι ¹⁾ εἰς τὸ ξύλον· καὶ οὕτως εὐρισκόμενοι εἰς τοιαύτην πικρὰν βάσανον ἔχαιρον οἱ ἀοίδιμοι καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, ὅπου τοὺς ἠξίωσε νὰ πάθωσιν δι' αὐτόν, ψάλλοντες ὕμνους καταλλήλους (καὶ) εὐχόμενοι νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ τελέσουν τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου των καὶ οἱ πέντε ἀχώριστα, καὶ παραθαρόντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον νὰ ὑπομένωσι· καὶ εὐχαρίστουν τὸν Κύριον, ὅπου δὲν τοὺς ἄφησε ν' ἀποθάνωσιν εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ ἔλεγον οἱ μακάριοι : Μὴ φοβηθῶμεν, ἀδελφοί, θάνατον πρόσκαιρον οὔτε νὰ δειλιάσωμεν βάσανα, ὅπου περνοῦν καὶ πηγαίνουσι. Τὸν Θεὸν ἄς φοβηθῶμεν, ὅπου δύναται καὶ μετὰ θάνατον νὰ κολάσῃ αἰῶνια.

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἔλεγον συμπαραθαρόνόμενοι, καὶ ἐδέοντο τοῦ Κυρίου νὰ τοὺς ἀξιώσῃ νὰ κοινωνήσουν τὰ ἄχραντα μυστήρια.

Κάποιοι δὲ χριστιανοὶ ἀκούσαντες ἔξωθεν τῆς φυλακῆς, ὅτι ἐπόθουν νὰ κοινωνήσουν οἱ μάρτυρες, ἔλαβαν φροντίδα εἰς τοῦτο παρηγορήσαντες τοὺς μάρτυρας καὶ τὸ ἀνήγγειλαν τῶν προσετώτων καὶ τοῦ ἱερέως τῆς κώμης, καὶ ἀπελθόντες οἱ προσετοὶ εἰς τὸν Ἡγεμόνα ἐπροσποιήθησαν ὅτι ἐγκαλοῦσαν τὸν ἱερέα ὅτι δὲν ἔβλεπε νὰ πληρώσῃ δύο χρόνων τὰ βασιλικά δοσίματα καὶ νὰ τὸν βιάσῃ νὰ τὰ πληρώσῃ. Ὅθεν διέταξεν ὁ Ἡγεμὼν νὰ φυλακισθῇ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοὺς μάρτυρας καὶ καθὼν μετ' αὐτῶν μερίδας τοῦ ἀσποτικού σωματός· ἐκλείσθη εἰς τὴν φυλακὴν μετὰ τοὺς μάρτυρας καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐξωμολόγησε τοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς ἐκοινώνησε τὰ ἄχραντα μυστήρια.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπρόσταξεν ὁ τυραννος καὶ ἔφερον ἔμπροσθέν του τοὺς μάρτυρας ἕνα καθ' ἕνα χωριστὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ ὁ δόλιος : Καὶ πρῶτον μὲν ἐξέταξε ²⁾ τὸν Μανουὴλ ὡς εἰδήμονα τῆς Ἀραβικῆς διαλέκτου, εἰς τὰ βιβλία τῆς μουσαῶς θρησκείας τοῦ Μωάμεθ ἀναγνώσαντα· καὶ ἤρχισε νὰ τοῦ λέγῃ, [ὅτι] ν' ἀφήσῃ τὴν τρέλαν ³⁾, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ θανατωθῇ οὕτως· ἢ κἂν ἄς ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι Τοῦρκος εἰς τὸ φανερόν, καὶ ἔπειτα πάλιν ἄς εἶναι Χριστιανός. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη μὲ θάρρος, ὅτι αὐτός, οὔτε μὲ ἀλήθειαν οὔτε μὲ προσποίησιν θέλει ὁμολογήσει ποτὲ τὴν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ καὶ ἀπε-

1) ἀντί ἡ σ φ α λ ι σ μ ἔ ν ο ι τοῦ θ. ἀσφαλίζω—τίθημι ἢ ἐν ἀσφαλείᾳ, κλειῶ. ὅθεν καὶ σφαλιῶ—σφαλιῶ.—2) ἰδιωτισμός· ἐξήτασε.—3) τ ρ ἔ λ α - τ ρ ε λ ὅ ς κτλ. γραπτὰ δι' ἑνὸς λ. Ἐτυμολογοῦνται καθ' ἡμᾶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ delirus (παράφρων)—d e λ ι ρ ὅ ς—d e λ. ρ ὅ ς—d λ e ρ ὅ ς (πρβλ. βαλ-βελ-βλη, ταλ-τλη, βέλος—βλήμα, τάλας—τλήμων), d ρ e λ ὅ ς (πρβ. φαλακρός—φαρακλός, Ἄγραυλος—Ἄγλαυρος), τ ρ e λ ὅ ς.

φάσισε ν' ἀποθάνῃ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἂν ἤθελε νὰ ζῆ, δὲν ἤρχετο θεληματικῶς εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι ἡ γνώμη καὶ τῶν πέντε εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή.

Ἐπειτα ἔφερε καὶ τὸν Μιχαῆλον ὡς γεροντότερον καὶ ἤρχισε νὰ τὸν κολακεύῃ· ὁ δὲ οὗτος ἤλεγξε τὸν τύραννον πολὺ καὶ ἀπέδειξε ὅτι ἀδύνατον ἦτο ν' ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν καὶ νὰ πιστεύσῃ τὸν Ἀντίχριστον, ν' ἀφήσῃ τὸ φῶς καὶ νὰ δεχθῆ τὸ σκότος.

Τὰ αὐτὰ ἀπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς.

Ἔστερον πάλιν κράζει τὸν Μανουὴλ καὶ τὸν ἐκολάκευε λέγων, ὅτι κρῖμα εἰς ἐσέ, ὅπου ἀνέγνωσες τὰ βιβλία τοῦ Προφήτου, νὰ μὴ γνωρίσῃς τὴν ἀλήθειαν. Τότε ἤρχισε λαμπρῶ τῆ φωνῇ ὁ Μανουὴλ καὶ ἐπερὶπαίξε τὴν πλάνην τοῦ Μωάμεθ, ὅτι ὅλα τὰ βιβλία των καὶ μάλιστα τὸ Κοράνιον εἶναι μυθολογίαι καὶ πλάναί, καὶ γεμᾶτον φλυαρίας, διδάσκον¹⁾ ἀσελγείαν, ἀκαθαρσίαν, καὶ πᾶσαν παρανομίαν. Διότι ἦτο γυμνασμένος εἰς τὰ Ἀραβικὰ καὶ εἰς τὸ λέγειν ἔμπειρος καὶ λόγιος καὶ ἐμυκτήρισε φανερὰ τὴν πλάνην τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρηνῶν.

Τότε ἐπρόσταξε καὶ τοὺς ἐφυλάκωνται καὶ ἐσυμβουλευθῆ τὸν ἴδιον Καδὴν καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς Τούρκους, οἱ ὅποιοι τὸν ἐσυμβούλευσαν νὰ γράψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς ἐπαρχίας Βασάφ ἐπένδην, ὅστις ἦτο μυστικὸς γραμματεὺς τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὅλα τὰ τῶν μαρτύρων ἐκλογικά, καὶ ὅτι τουρκισαίτες πρῶτον ἠρνήθησαν τὴν θρησκείαν των καὶ ἔβρισαν παρησίαν²⁾ τὸν Προφήτην καὶ θρήσκευμα, μυκτηρίζοντες τὴν πλάνην των.

Ἔως οὗτο λοιπὸν νὰ ἔλθῃ ἀπόκρισις ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, εἰς διάστημα ἡμερῶν εἴκοσι καὶ τριῶν εὗρισκοντο οἱ Ἅγιοι φυλακωμένοι καὶ ἄγευστοι τροφῆς παντελῶς καὶ ἐστερημένοι³⁾ πάσης σωματικῆς παρακλίσεως⁴⁾ ταλαιπωρούμενοι καὶ παιδεύομενοι εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον⁵⁾ οἱ ἀείμνηστοι. Καὶ ἅμα ἦλθεν ἡ ἀπόφασις [ὅτι] νὰ θανατωθῶσι μὲ τὸν πλέον πικρότατον θάνατον, ὡς ὕβρισται καὶ καταφρονηταί τῆς θρησκείας των, [ὅθεν] ἐπρόσταξεν ὁ ἀπάνθρωπος τύραννος καὶ ἕκαμαν ἀγκυλωτὰ περόνια σιδηρᾶ, λεγόμενα παρ' αὐτῶν τσεγκέλια⁶⁾, τὰ ὁποῖα ἐκάρφωσαν εἰς ξύλα ὡσάν καταπέλτην καὶ τὰ ἠτοίμασαν νὰ ῥίξουν εἰς αὐτὰ τοὺς Ἅγίους ἀνηλεῶς οἱ αἰμοβόροι καὶ θηριόγνωμοι.

Καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ἤρπασαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τὴν φυλακὴν τὸν μάρτυρα Μιχαῆλον ὡς γεροντότερον, ἔφεραν εἰς τὸ μέσον τοῦ παζαρίου⁷⁾, καὶ τὸν ἐβίασαν νὰ σαλαβατίσῃ⁸⁾. Ὁ δὲ Μάρτυς ἀπεκρίνατο ὅτι ἦτον

1) διδάσκων.—2) παρησία.—3) ὑστερημένοι.—4) παρακλίσεως(;)—κατακλίσεως= ἀναπαύσεως.—5) τὴν καταπέλτην.—6) οἱ ἐν τῷ τροπαίῳ ὀβελίσκοι (ὀβελιοί).—7) τῆς ἀγορᾶς, τουρκιστὶ π α ζ ἄ ρ.—8) σαλαβατίζω=ἀρνοῦμαι τὴν θρησκείαν μου, ἐξομῶνω.

Χριστιανὸς καὶ δὲν ἠρνεῖτο τὴν πίστιν του, ἀλλ' ὕβριζε τὴν θρησκείαν των ἄφοβα. Ὄθεν θυμωθέντες οἱ δῆμοι ἔβγαλαν τὰ ξίφη των καὶ τὸν κατέκοψαν εἰς λεπτὰ κομμάτια ἰστάμενον ὄρθιον καὶ εὐχόμενον τὸν αἰοιδίμον· καὶ οὕτως ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ μακάριος· ἦτον δὲ ἡμέρα ἕκτη τοῦ Ἀπριλίου, δευτέρα τοῦ Θωμᾶ.

Τὴν αὐτὴν ὥραν ἔβγαλαν καὶ τοὺς λοιποὺς τέσσαρας μάρτυρας ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ τοὺς ἀπέρασαν ἐπίτηδες διὰ μέσου τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἔκειντο 1) τὰ τμήματα τοῦ νεκροῦ σώματος τοῦ Ἁγίου Μιχαήλου καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Ἅγιοι τελειωμένον 2) εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν, ὅπου τὸν ἤξιωσε νὰ τελειώσῃ τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας· καὶ λαβόντες θάρρος ὅτι θέλημα Θεοῦ εἶναι νὰ μαρτυρήσωσιν, ἐπορεύοντο τὴν ὁδὸν τῆς ἀθλήσεως χαίροντες καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, τὸν μὲν Ἅγιον Θεόδωρον καὶ μέγαν Γεώργιον τοὺς ἐκρέμασαν καὶ οὕτως ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Τὸν δὲ πολυκαθῆ Μανουήλ, τὸν ἐλέγξαντα τὴν πλάνην των παρῶν-σῖα ἐκ τῶν βιβλίων τους, ὡς ἐπίσημον καὶ λόγιον ἔφεραν εἰς τὸ ξύλον τῆς καταδίκης, ὅπου εἶχασιν τὰ τσεγκέλια. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἅγιος παρεκάλει τοὺς δημίους νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ προσεγγήῃ, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν οἱ ἀνηλεεῖς· μόνον τὸν ἐβίαζον ἢ νὰ σαλαβατίσῃ ἢ νὰ ἀναβῆ εἰς τὴν σκάλαν, ὅπου ἠφίμωσαν νὰ ὀφθῆ εἰς τὰ τσεγκέλια. Τότε ὁ Ἅγιος κατηνάσθη τὸν δῆμον λέγων· Ὁ μαρτύριον καὶ ἀσεβείατε, σὺ καὶ ὅλον τὸ γένος σου δὲν ἐγνωρίσατε ὅτι ἡμεῖς θεληματικῶς παραδίδομεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς θάνατον διὰ τὴν εὐσέβειαν τῆς πίστεώς μας καὶ μᾶς βιάζετε νὰ ἀσεβήσωμεν ἀσεβέστατοι· Ὁ Θεὸς αὐτὸς διὰ τὸν ὅποιον ἀποθνήσκομεν σήμερον, νὰ σᾶς ἐκδικηθῆ καὶ νὰ σᾶς ὀψῇ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας σας μὲ ἀμοιβὴν δικαίαν. Ταῦτα εἰπόντος τοῦ μάρτυρος, τὸν ἔσπρωξεν ὁ δῆμιος καὶ πεσὼν εἰς τὰ τσεγκέλια ἐκαρφώθη σταυροειδῶς, ὡς τὰ εἶχασιν ἐπίτηδες· δύο ἦλους εἰς τὸ στήθος, δύο εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἕτερον εἰς τὸ μέσον.

Ὡσαύτως ἔρριψαν καὶ τὸν μακάριον μικρὸν Γεώργιον καὶ πεσὼν, ὃ τοῦ θαύματος! ἔκλιναν τὰ καρφία ὡς μόλυβδοι καὶ δὲν ἐκαρφώθη εἰς αὐτὰ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου· ὄθεν ἔσυραν τὸν Ἅγιον ἐπάνω καὶ πάλιν καὶ ἔφεραν τὸν χαλκέα (κατσιβελον³), καὶ τὰ ἐσφυροκόπησε καὶ ἴσιασαν⁴) καὶ ὄψαν-

1) ἔκοντο=κατέκειντο.—2) τελειοῦσθαι=τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν.—3) Κατσιβελον=ἐν Θράκῃ ἐλέγοντο οἱ Ἀθίγγανοι ἐν γένει, οἱ Γύφτοι ἀλλαχοῦ (Αἰγύπτιοι), οἵτινες συνήθως ἦσαν χαλκεῖς, ἰδίως ἠλοποιοὶ καὶ γανωταὶ χαλκίνων σκευῶν· πρβλ. καὶ τὸ αἶνιγμα: χίλιοι-μύριοι Κατσιβέλοι σὲ μιὰ τσέργα τυλιγμένοι (ὁ καρπὸς τῆς ροιᾶς, ρόϊδο).—4) ἐσίασαν τοῦ ἰσιάζω = ποιῶ τι ἴσον, εὐθετῶ, ἀνορθῶ: ἐκ τοῦ συγκεκομμένου ἰσιάζω μετ' ἀξήσεως—ἔσιασα.

τες τὸν Ἅγιον ἐπάνω εἰς τὰ σουβλῖα ἐκεῖνα ἐπέβη ὁ δῆμιος καὶ τὸν ἐπά-
τει ἄνωθεν τῶν νότων τοῦ Μάρτυρος, διὰ τὰ προσηλωθῆ τὸ σῶμα. Καὶ
οὕτως, ὁ μὲν Μανουὴλ συντόμως παρέδωκε τὴν ἀγίαν του ψυχὴν εἰς τὰς
χεῖρας τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ Γεώργιος ἔμεινε ζῶν προσηλωμένος ὥρας εἰκοσι-
τέσσαρας, μὲ ὀδύνην ἀφόρητον.

Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπαρηγόρου
τὸν μάρτυρα τὰ ὑπομένη τὴν βίασαν, διὰ τὰ στεφανωθῆ, ὁμοῦ εἰς τοὺς ¹
λοιποὺς καὶ αὐτὸς. Ἐβαπτον δὲ πατέρους, ἦτοι βαμβάκια ἀπὸ τὰ αἵμα-
τα τῶν Ἁγίων πρὸς ἀγιασμόν τους, διὰ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐθε-
ραπεύθησαν, οὐ μόνον Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ γυναῖκες τῶν ἀσεβῶν
Τούρκισσαι ²). Καὶ ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ τὰ βοηθήσει τῷ μάρτυρι, ἐλαρεκά-
λουν δὲ καὶ τὸν Ἅγιον, τὰ δεηθῆ ὑπὲρ αὐτῶν, τὰ παύσει ἢ πανώλης
νόσος, ὅπου ἀπέθνησκον τότε οἱ ἄνθρωποι σωρηδὸν εἰς τὴν Μάκρην.

Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος, ἠνγκάσθη ὁ τύραννος
(τὰ διατάξει) τὰ ἀρθῶσι τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων, διότι ἔμελλε τὴν ἡμέραν
ἐκείνην τὰ περᾶσει ἐντεῦθεν ὁ Μουσταφᾶ Πασσᾶς, διὰ τῆς Μάκρης, καὶ
τὰ μὴν ἰδῆ τοὺς μάρτυρας κρεμαμένους, καθὰ αὐτὸς δὲν ἔδωκε γνώμην
εἰς τὸν φόνον τῶν μαρτύρων. Ὅθεν εἰθόντες οἱ δῆμιοι, τῶν μὲν τεσσά-
ρων Ἁγίων τὰ λείψανα κατέβασαν τὸν ἄρειον ³) καὶ τσεγκέλιον, ἐπὶ δὲ
τὸν πολίτην Γεώργιον ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἐν ζῶντι ἐπρωτόβλη-
σέν αὐτὸν εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν δημίαν εἰς τὴν κεφαλὴν [τοῦ μάρτυρος] μὲ
πιστόλι, καὶ οὕτως ἐτελείωσε καὶ αὐτὸς τὴν αἰδέειαν.

Τότε οἱ Χριστιανοὶ λαβόντες τὴν ἀδειαν ἔλαβον τὰ λείψανα τῶν μαρ-
τύρων καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὰ ἐντίμως εἰς τὸ ἴδιον μέρος. Λοιπὸν τότε καὶ
οἱ αἰμοβόροι ἐκεῖνοι τύραννοι ἔλαβον παρὰ Θεοῦ τὴν ἐκδίκησιν. Καὶ ὁ
μὲν δῆμιος, ὅπου δὲν ἄφησε τὸν Ἅγιον Μανουὴλ τὰ προσευχηθῆ, ἀλλὰ
τὸν ἔσπρωξεν εἰς τὰ τσεγκέλια, μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν κρουσθεὶς ἀπὸ
τὴν πανώλη ⁴) νόσον, ἀπέρριψε τὴν μιαν τὴν ψυχὴν. Τοῦ δὲ ἐτέρου
δημίου τὸ πρόσωπον ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἔμεινε θέαμα ἐλεινὸν
εἰς τοὺς ὀρῶντας.

Ὁ δὲ τύραννος, ὀνομαζόμενος Τζελάλ Μπέης, ἐθανατώθη καὶ αὐτὸς
μὲ τὸν ἀκόλουθον τρόπον : Ὁ Σουλτάν Μαχμουτ ὠργίσθη τὸν Βασάφ
ἐφένδην, ὅπου ἔδωκε τὴν ψῆφον τὰ θανατώσουν τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν
ἐξώρισεν εἰς Βάρναν καὶ ἐκεῖ τὸν ἀπεκεφάλισαν κακῶς· ὁμοίως καὶ τὸν
πενθερόν του Παρτάφ ἐφένδην, εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν. Τότε προσκλη-

1) ὁμοῦ (=ἅμα) εἰς τοὺς : ἀνάλοις τῆς δοτικῆς—τ ο ἰ ς.—2) Τούρκισσαις—
Ὀθωμανίδες.—3) κυρίως τῶν δύο μόνον, τῶν ἀπηγγονισμένων, διότι οἱ δύο ἕτεροι
κατέκειντο, ὁ μὲν ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν ὀβελῶν σανίδων, ὁ δὲ διαμελισμένος.—4) πα-
νώλην.

θεις και ὁ αἰμοβόρος ἡγεμών, ἐκεῖνος ὁ Ἀλβανός, διὰ τὴν δόσση λογαριασμὸν τῆς ἡγεμονίας τῆς Μάκρης [και] κακῶς ἐφρονέυθη και αὐτὸς ὁ μαρός. Καὶ ἐτελείωσεν ἡ προφητεία τοῦ Ἀγίου Μανουήλ, ὅπου κατ' αὐτῶν ἐπροφήτευσεν.

Τοῦτο εἶναι, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τῶν Ἀγίων τὸ μαρτύριον. Οὕτως ἠρίστευσαν και ἐνίκησαν κόσμον και κοσμοκράτορα και τώρα χαίρονται αἰωνίως ἐν οὐρανοῖς και ἀγάλλονται, διότι μὲ τὸ νὰ ἐκαθάρισαν τὸν ἑαυτὸν των διὰ μέσου τῆς ἀγιότητος ἐγένιναν ναοὶ τοῦ Θεοῦ ζῶντος και μὲ τὸ νὰ ἐκαταπάτησαν ὡς σκύβαλα ὅλα τοῦ κόσμου τὰ πράγματα ἐγένιναν ἄξιοι τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἀγίου πνεύματος. Ὅθεν, ἀκολούθως ἐνοικίσας ¹⁾ ὁ Θεὸς εἰς αὐτούς, ἐγένιναν θυμαστοὶ τῇ ἀληθείᾳ και ζῶντες ἔτι και μετὰ θάνατον διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς νικήσουν οὔτε: ροσβολαὶ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, οὔτε ἡ τυραννὶς και μαρία τῶν ἀσεβῶν, οὔτε πειρασμοὶ ἀναρίθμητοι ἔσωθεν και ἔξωθεν, ὅπου τοὺς ἠκολούθησαν, διὰ τῶν ὁποίων ἐγένιναν μμηται τῶν παλαιῶν ἐκείνων μεγάλων Μαρτύρων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἡρωϊκὰ ἀγαθήματα τῶν πανενδόξων πέντε νεοφανῶν μαρτύρων, οἵτινες εἶναι τῆς Σαυτοθρακῆς βλαστήματα, Μάκρης τὸ καύχημα και Μακεδονίας και Κυπριας κενόλογημα, Μαρτύρων ἡ δόξα, ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν πιστῶν ἡ παύλα, τῶν ἀμαρτωλῶν οἱ προστάται, και ἐξαιρέτως τῆς πατριᾶς αἰτῶν μεγα και σεμνῶν και περριφανῶν τῶν ἐγκαλλώπιμα, και πρέπει νὰ τοὺς μιμῶνται ²⁾ ὅτι συμπατριῶται αὐτῶν εἰς τὸν ζῆλον τῆς πίστεως, εἰς τὴν προθυμίαν, εἰς τοὺς ἀγῶνας, εἰς τὴν ὀμόνοιαν και ἀγάπην, ὅπου ἀναπέσαν τοὺς εἴχασι ³⁾ και δὲν ἐχωρίσθησαν ἕως θανάτου. Κανεις ἀπο αὐτοῦ, δὲν ἐψεύσθη ν' ἀφήση καθὼς ὁ λιποτάκτης ⁴⁾ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ὅπου ἔδραμεν εἰς τὸ λουτρὸν και ἐκολάσθη. Ὅλοι κοινῶς (πρέπει) νὰ ἔχωσιν ⁵⁾ ἔμπροσθέν των παρὰδειγμα τούτους τοὺς ἀοιδίμους πεντάθλους μάρτυρας, διὰ τὴν τοὺς ἔχωσι βοηθοὺς, ὑπερασπιστὰς και προστάτας εἰς κάθε περίστασιν, ὅπου ἤθελον τοὺς ἐπικαλεσθῶσι και ἱκετεύωσι τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἵνα εἰς μὲν τὴν παροῦσαν ζῶην χαρίζη εἰς αὐτούς ὅλους πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν νὰ τοὺς ἀξιῶση τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Χαίρετε λοιπόν, χαίρετε, και πάλιν λέγω χαίρετε, μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ πεντάριθμοι υἱοὶ κατὰ χάριν ἀληθῶς τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, ὡσάν ὁποῦ ἐφάνητε ἄριστοι νικηταὶ τῶν αἰσθητῶν και νοητῶν ἀντιπάλων ἰσχυρῶν τῆς ἀληθοῦς και ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως. Καὶ διὰ τῶν πόνων ὑμῶν, ἀγώνων και αἱμάτων ἐδοξάσθητε ἔμπροσθεν τοῦ τιμαλφεστάτου θρόνου

1) ἐνοικίσας.—2) μιμῶνται.—3) διαλεκτισμός, εἶχον.—4) λιποτάκτης.—5) νὰ ἔχωμεν.

Ὁ Χριστὸς θεοκαταπίπτει
Μετακαύχημα τῶν ἑαυτῶν ἁγίων καὶ μαρτύρων
Καὶ τὸν Μάκρη, μαρτυροῦν καὶ δόξαν καὶ ἀρετὴν
καὶ τὸν Κενολόγημα, ὅπου ἐγένιναν ἐκατόμωροι
δύο οἱ τῶν ἁγίων, Μανουήλ ὁ θαυμαστός, οὗτος θεοδόξος
καὶ ὁ κατὰ τὸν Μανουήλ, ὁ ἐκείνων ἀγαθῶν καὶ
ἀρετῶν καὶ μαρτυρῶν

τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, εὐφραϊνόμενοι δοξολογοῦντες μετὰ πασῶν τῶν νοερῶν δυνάμεων τὴν μίαν καὶ μόνην τρισσολαμποῦς θεότητος Ἀρχὴν ὑπεράρχιον καὶ βασιλείαν, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων τούτων καταστήσαντες καὶ πανταχόθεν καταπονούμενοι καὶ καταπιεζόμενοι ἀπὸ πολυπλόκου πειρασμοῦ τοῦ κόσμου καὶ κινδύνου ἀλλεπαλήλους διαπέμπετε ¹⁾ διὰ τῶν μεγάλων ὑμῶν πρεσβειῶν ²⁾ Οὐρανόθεν πρὸς ἡμᾶς δύναμιν καὶ βοήθειαν νὰ ὑποφέρωμεν τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου, τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, τὰς θλίψεις τῶν αἰσθητῶν καὶ νοουμένων ἐχθρῶν καὶ νὰ συντρέβωμεν τὰ νοητὰ τῶν παθῶν καὶ ἁμαρτημάτων εἰδῶλα τῆς σελήνης, ὅπου καθ' ἑκάστην ὥραν εἰς τὸν νοῦν ἀναφύονται καὶ ν' ἀξιωθῶμεν τυχεῖν τῆς Οὐρανίου ἀπολαύσεως ταῖς εὐπαρουσιάστοις ³⁾ εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις ὑμῶν. Χάριτι καὶ Φιλανθρωπία, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Μέγα καύχημα τῆς Σαμοθρακῆς, νέον στήριγμα τῆς Κώμης Μάκρης, κατ' ἐξουσίαν καλλίνικοι μάρτυρες, πέντε γὰρ ὑπάγοντες ὄφρην τυράννων ἐταπείνωσαν, οὗτοι οἱ Γεώργιοι, Μανουὴλ, ὁ θαυμαῖος, σὺν τῷ Θεόδωρῳ καὶ τῷ κλεινῷ Μιχαήλ, διὸ ἐκετεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

1) διαπέμπεται.—2) πρεσβευτῶν.—3) εὐπαρησιαστοίς.